

ISSN 1855-7511

Poštšina plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik X

številk 4

december 2016

Helena Srnec, odgovorna urednica

Bodimo dobri drug z drugim

Včasih je zadosti pogled. Včasih je zadosti pozdrav. Spet drugič je potrebnih nekaj spregovorjenih besed, klepet ob domačem čaju ali kuhanem vinu. Včasih je potreben objem, včasih izrečena pohvala. Včasih je potrebno več potrpežljivosti in razumevanja. Vseskozi pa je potrebno tudi spoštovanje. Spoštovanje drugega, drugačnega, enakovrednega, posebnega.

December je čas, ko razmislimo o letu, ki se neizbežno poslavlja. Kaj smo postorili v tem letu dobrega? Smo se držali zaobljube, ki smo si jih zadali? Smo prerasli napačno privzete stereotipe in spremenili napačno zastavljene življenjske nazore? Smo vzgled svojim otrokom ter drugim s svojim bivanjem, delom, odnosom do sveta in življenja?

Da bi življenje posameznika imelo smisel, je potrebno imeti neki ideal. Najsi bo to religiozni, umetniški, znanstveni ali humanitarni. Poudarjamo pozitivne vrednote družbe, poudarjamo vrednote solidarnosti in spoštovanja. In december je pravi čas, da se ozremo okrog sebe in vidimo soseda, prijatelja, znanca, ki potrebuje pomoč, in mu jo tudi ponudimo. Bodimo dobri drug z drugim in svet bo lepši, prijaznejši.

Topel in okrašen dom, obložene mize, cimet, klinčki, pomaranče, snežinke, radost, razumevanje, praznovanje, hvaležnost ... Vse lahko delimo in tako razpršimo veselje med ljudi. ☺ Vesele božične praznike in vse dobro v letu 2017 vam želi uredniški odbor Sredice.

Jana Čavničar, Občina Središče ob Dravi

Predstavitev rezultatov

analize raziskovalcev Biotehniške fakultete na temo »Kaj lahko ponudita obiskovalcu Središče ob Dravi in Krajski park?«

V letošnjem juniju je našo občino obiskala raziskovalna skupina Biotehniške fakultete v Ljubljani pod vodstvom profesorjev doktorjev Emila Erjavca ter Luka Juvančiča, ki je v okviru

evropskega projekta Pegasus ugotavljala možnosti ponudbe storitev in proizvodov lokalnega prebivalstva v morebitnem Krajskem parku Središče ob Dravi.

Nadaljevanje na naslednji strani

Foto: Špela Stajnko

Nadaljevanje s prejšnje strani

(od desne) Profesorja Luka Juvančič in Emil Erjavec, župan Jurij Borko ter študentke iz raziskovalne skupine z Biotehniške fakultete v Ljubljani: Tanja Šumrada, Manca Velkavrh in Ilona Rac

V roku treh dni so na terenu obiskali 13 potencialnih ponudnikov iz naše občine (Oljarna, društva, domači nosilci dopolnilnih dejavnosti na kmetiji, kmetje). Ponudniki so v intervjujih podali svoje poglede, zamisli ter ocenili lastne priložnosti v okviru Krajinskega parka.

V mesecu oktobru je raziskovalna skupina Biotehniške fakultete na srečanju v Sokolani, predstavila rezultate nekajdnevnega obiska ter svoje predloge, ki so se jim zdeli najbolj smiselni, iz zbranih intervjujev. Profesor Erjavec je poudaril, da domačini dobro poznamo vrednost svojega kraja in ponudbe. Sami so bili deležni dobrega odziva ponudnikov ter njihove gostoljubnosti. Raziskavo, ki so jo opravili z intervjuji lokalnih ponudnikov, so predstavile študentke Tanja Šumrada, Manca Velkavrh ter Ilona Rac. Ponudbo so strnile na dva dela, in sicer kot primer enodnevnega organiziranega izleta turistov ter za turiste, ki prihajajo posamično, neorganizirano.

Primer ponudbe za organizirano skupino turistov:

- 9:00–11:00: postanek pri vstopni točki, prihod na trg pred Občino, kjer turiste prevzame vodič;
- 11:00–12:30: obisk Oljarne in degustacija (predstavitev poteka predelave buč, središka malica);
- 12:30–15:30: vožnja s kočijami po učni poti, obisk grobišča Slovanov, hrčkovega domovanja, učnega čebelnjaka, reke Drave;
- 15:30–17:00: pogostitev z lokalnimi dobrotami – čim večja vključenost lokalnih kmetov, kjer je poudarek na lokalni zdravo pridelani hrani;
- 17:00–18:00: obisk trgovine – že urejeni prostori na Oljarni (njihovi proizvodi, med ter košarice z zelenjavo lokalnih ponudnikov, »sredvič«, spominki iz lesa itd.).

Hrček (*Cricetus cricetus*) je na območju naše občine posebna žival, ki je ne najdemo drugod v Sloveniji, njena prisotnost pa je vezana na starejšo podobo kmetijstva. Tudi v Evropi jo najdemo redko. Za njeno bivanje je značilno življenje v rovih, kjer imajo hrčki ločeno urejene prostore.

Učni čebelnjak bi lahko stal ob osnovni šoli, kjer prav tako že poteka čebelarški krožek. Med pa se obenem vključi že na začetku ogleda v okviru degustacije na Oljarni.

V naše okolje je izredno vpeta reka Drava s svojim poplavnim gozdom, ki predstavlja pomembno življenjsko okolje za razne rastlinske in živalske vrste.

Ponudba za otroke lahko zajema jahalne tabore, športne igre, spoznavanje živali ob reki ter hrčkov rov, ki bi lahko bil narejen tudi v »človekovi« velikosti.

Primer ponudbe za neorganizirane obiskovalce/turiste zajema:

- vstopno točko (informacijski center, kjer se obiskovalci seznani z osnovnimi informacijami);
- ogled razstave, predstavitvenega filma, makete o poplavljanju Drave, rekonstrukcije splavarjenja;
- možnost najema koles (zaradi oddaljenosti točk), utrjene, urejene poti z oznakami, s klopmi in smetnjaki;
- urejene postojanke za kolesarje.

Vse lokacije so opremljene z označevalnimi in predstavitvenimi tablami (kot npr. slovansko grobišče/arheološko najdišče, hrčkovo domovanje ipd.).

Prednosti naše ponudbe vidijo v bogati kulturni in naravni dediščini, v že vzpostavljeni lokalni ponudbi večine skupin kmetijskih proizvodov, prisotnosti podjetniških zamisli ter da imamo aktivna društva na različnih področjih, ki lahko služijo kot začetni center za delo.

Slabosti sta predvsem oddaljenost od večjih turističnih središč ter odsotnost infrastrukture za goste, zlasti prenočitvenih kapacitet (kampi, hostli, kmečki turizmi, apartmaji).

Trendi na področju turizma v Sloveniji in v svetu kažejo na naraščajoče povpraševanje po lokalno pridelani hrani, aktivnem preživljanju počitnic na podeželju in doživetju naravne in kulturne dediščine. Raziskovalna skupina je poudarila, da je potrebno na tem področju imeti skupno vizijo, pripraviti predstavitev ter ponudbo ter določiti lokalnega koordinatorskega, ki bi lahko operativno povezal ter vodil ponudbo. Obenem je pomembno, da kraj ohrani svoje posebnosti, tudi s pomočjo razvoja dodatne ponudbe, ki lahko zagotovi nova delovna mesta ter tako tudi prepreči izseljevanje iz našega področja.

Po predstavitvi rezultatov ter predlogov je sledila debata udeležencev srečanja. Prisotni so se strinjali, da je skupina raziskovalcev svoje delo opravila odlično ter se precej podrobno seznanila s ponudbo v našem kraju. Raziskovalna skupina je izpostavila, da je za naše območje značilna lepa pokrajina, ki jo sestavljajo polja, gozdovi na obrobju ter reka Drava. Poleg naravnih danosti imamo tudi zelo kakovostno lokalno hrano (pekovski izdelki, jedi iz buč, zelišč, slaščice, mesni in zelenjavni izdelki, mleko itd.), bogato zgodovino in kulturne znamenitosti, možnosti aktivnosti s konji, zanimive prireditve. Po njihovem mnenju ima Krajinski park Središče ob Dravi vsaj dve posebnosti, ki ga ločujeta od ostalih krajinskih parkov v Sloveniji in na katerih bi se dalo graditi njegovo prepoznavnost, in sicer hrčka, ki se nahaja samo na tem območju Slovenije, ter grobišče Slovanov. Menijo, da ima do Krajinskega parka lokalno prebivalstvo mešane občutke. Še vedno obstaja določena stopnja strahu zaradi omejitev, ki bi jih vzpostavitev parka lahko prinesla in s tem posledice za kmetijstvo na tem območju, po drugi strani pa zagovorniki vidijo z ustanovitvijo parka nove kmetijske in poslovne priložnosti, ki bi povezale lokalne ponudnike.

Jurij Borko, župan Občine Središče ob Dravi

Modernizacija ceste JP 803-601 in JP 803-602 v Šalovcih

V mesecu novembru smo uspešno zaključili modernizacijo dveh cest v naselju Šalovci, in sicer odsek Loperšice–Šalovci ter do kmetije Kolarič. Izbrani izvajalec, podjetje GMW d. o. o. iz Radencev, je vsa dela opravil v pogodbenem roku, na tehničnem prevzemu so bile z zapisnikom dogovorjene manjše dodatne sanacije bankin, jarkov in brežin, kar je že bilo odpravljen. Obe cesti sta v dolžini 1.340 m in pomenita veliko pridobitev, posebej za občane v tem delu občine in tudi širše. Ti se sedaj do svojih domov vozijo po novi asfaltni cesti. Končna cena investicije z nadzorom je 98.000 evrov in je izvajalcem po situaciji že bila plačana v mesecu novembru. Ker je bila investicija financirana iz sredstev 23. člena Zakona o financiranju občin (ZFO), je občina v mesecu novembru dala zahtevek in sredstva dobila na račun v mesecu decembru. Del sredstev je občina prispevala iz lastnega proračuna. Da ne bo narobe razumljeno, sredstva po 23. členu ZFO so prav tako del občinskega proračuna in pripadajo občini po zakonu. Občina pa se mora odločiti, za katero investicijo ali namen bo sredstva v tekočem letu porabila.

Modernizacija dveh cest v Šalovcih

Jurij Borko, župan Občine Središče ob Dravi

Čiščenje odvodnih jarkov in potoka Bobot

Spomladi 2016 smo končali z investicijo čiščenja odvodnega jarka Draga, ki nam je v preteklosti povzročal veliko težav z zaostajanjem vode in dejanskim poplavljanjem v zgornjem delu Obreža. Izkop in čiščenje je bilo tehnično zelo zahtevno, saj smo na celotni dolžini Drage, ki meri čez 2.000 m, imeli samo dobra dva metra padca. Zaradi poglobitve na celotni dolžini je bilo predhodno potrebno odstraniti vse obstoječe prepuste in mostove ter jih po poglobitvi vgraditi nazaj. Po prvih večjih padavinah in večji količini vode se je pokazalo, da je poglobitev bila izvedena dobro, saj odvodni jarek vodo odvaža, resda ponekod počasneje, vendar pa je to ob manjših padcih in večjih količinah vode pričakovano. Pomembno je, da voda več ne ogroža stanovanjskih hiš in gospodarskih poslopij, bistveno manj pa bo tudi problemov s podtalnico.

Čiščenje potoka Bobot v Obrežu od mostu na državni cesti do mostu na Grabah

V letu 2016 smo izvedli tudi poglobitev in čiščenje odvodnega jarka – potoka v Godenincih na relaciji Žganjar–Kranjčec–Horvat. Tudi ta odvodni jarek že leta ni bil očiščen in je ob svojem toku in večjih padavinah zalival okoliške njivske in travniške površine, na katerih je bila povzročena škoda in nezmožnost obdelave. Konec leta pa smo pristopili še k čiščenju odvodnega jarka na relaciji Središče–Preseka, in sicer od Tkalec–Juršič med njivskimi površinami v dolžini približno 750 m. Jarek ni bil čiščen že več let in ni odvajal vode iz bližnjih njivskih površin, nastajala je škoda in zmanjšana je bila možnost obdelave. Po čiščenju so se v jarek položile betonske cevi – prepusti, ki lastnikom zemljišč na obeh straneh jarka omogočajo prehod.

S čiščenjem in poglobitvami so začasno rešeni problemi odvodnjavanja. Dejstvo je, da bo izvedeno potrebno vzdrževati,

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

kjer ne moremo samo čakati, kaj bo postorila občina. Vsak lahko z malo vloženega truda in časa veliko pripomore k vzdrževanju stanja in funkcionalnosti odvodnih kanalov.

Potok Bobot je od mostu preko državne ceste bil delno očiščen pred nekaj leti, vendar so se naplavine z leti ponovno nabirale in njegova pretočnost je bila zelo omejena. Ob večjih padavinah so se pojavljali višji vodostaji in možnost izlivanja preko korita struge, s tem pa je voda ogrožala bližnje hiše, izlitja so se pojavljala na bližnjih kmetijskih površinah. Ker je urejanje vodotokov v upravljanju države, smo z dopisi večkrat predlagali čiščenje in ureditev stanja. V letošnjem letu je tako država namenila nekaj

sredstev za izvedbo, del je prispevala občina, tako da se je v jesenskem času nato izvedlo čiščenje in poglobitev struge od mostu na državni cesti, pa vse do mostu na Grabah. Potok je očiščen in poglobljen na prvotni profil regulacije, kar je znatno povečalo njegovo pretočnost, s tem pa je veliko manj možnosti za izlitje izven struge. Odvečni material je odložen in planiran na površine ob potoku, ki so večinoma v zasebni lasti, kar pa smo uredili s soglasji in s sodelovanjem z lastniki, ki so razumeli pomembnost in potrebo za čiščenje in poglobitev. Vsem se iskreno zahvaljujem za razumevanje in sodelovanje na terenu.

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

SPLOŠNE INFORMACIJE GLEDE PRISPEVKOV

Vabljeni, da svoje prispevke (članke in slikovno gradivo), rešitve križank in nagradnih vprašanj pošljete na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na: urednistvo.sredica@gmail.com, lahko pa jih oddate v sprejemni pisarni Občine Središče ob Dravi. Uredniški odbor si pridržuje pravico do izbire prispevkov, ki bodo objavljeni v glasilu, ter do spremembe naslovov in krajšanja prispevkov, skladno s prostorskimi možnostmi in uredniško politiko.

Prihodnja številka bo izšla ob koncu meseca marca 2017. Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko glasila je 5. marec 2017.

DOBITNIK NAGRADE ZA KRIŽANKO IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Vsem reševalcem križanke, ki so poslali pravilno geslo, se zahvaljujemo za sodelovanje. Izžrebana dobitnica nagrade iz prejšnje številke je NATAŠA BEDNJANIČ. Nagrajenka prejme darilni bon v vrednosti 40 evrov Frizerskega salona Sandra.

Glasilo Sredica izhaja 4-krat letno in ga prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva v Občini Središče ob Dravi. Občinsko glasilo raznaša Pošta Slovenije. Glasilo je na voljo tudi v prostorih Občine Središče ob Dravi ter v elektronski obliki na internetni strani občine: <http://www.sredisce-ob-dravi.si>.

Izdajatelj: Občina Središče ob Dravi.

Naslov uredništva: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Odgovorna urednica: Helena Srnc (e-pošta: urednistvo.sredica@gmail.com). Uredniški odbor: Samo Žerjav – pomočnik urednice, Jana Čavničar, Samo Kočevar, Urška Panič, Stanko Zebec, Danica Žerjav. Jezikovni pregled: Tina Zadravec. Tisk: Emporio d.o.o. Naklada: 800 izvodov

NOVOROJENCI 2016*

Čestitamo novorojenčkom in njihovim staršem!

Lana Ivančič

Evelyn in Jakob Štampar

Neža Kranjčec

Matic Veselko

Aila Kosec Zelenjak

Jan Aleksander in

Jan Mihael Tušek

Lina Marčec

Matic Krničar

Mai Šala

Filip Habjanič

Vito Kirič

Larisa Bogdan

Žan Bezjak

Manca Čulek

Zala Marčec

Mia Čurin

Tinaja Babič

Lina Veldin

Luna Tratnik

Melani Marčec

Pia Cvetko

Župan in občinska uprava Občine Središče ob Dravi

*po podatkih, ki jih ima Občina (do dne 10. 12. 2016)

Helena Srnec

MED NAMI ŽIVIMO

Ljubezen do konj so mu položili v zibelko

V današnjih časih se radi potolažimo z mislijo, da na mladih svet stoji. Še posebej v majhnih krajih je sila pomembno, da mladi domačega kraja s trebihom za kruhom ne zapustijo, temveč ga – ravno nasprotno – ponosno ponesejo v svet. S svojim delom, s svojim načinom življenja ...

24-letni Teodor Kolarič je ponosen na to, da je »Obržanec«, kar vedno znova dokazuje kot redni član domače folklorne skupine, ki je znana daleč onstran meja naše domovine, letošnje leto pa mu je uspelo, da je svojo vseživljenjsko ljubezen do konj, ki se je rodila prav v domačem Obrežu, okronal kar na glavnem trgu madžarske prestolnice, ko je samo zanj zaigrala slovenska himna ...

Sredica: Teodor, večina občanov te najbrž pozna kot vnuka Otilije Kolarič, ki je v Obrežu in okolici orala ledino s folkloro. Danes vas je pri Folklorni skupini Obrež še vedno kar nekaj Kolaričev. Nam lahko zaupaš, kako si se sam znašel med plesalci in kaj meniš o folklori kot pomembni tradiciji, s katero domač kraj (tudi mladi) predstavljate po vsej Sloveniji in seveda onstran naših meja?

Teodor Kolarič: Za folkloro me je navdušila babica. Leta 2007 je dobila povabilo s strani Zveze prijateljev mladine, da bi predstavljali Slovenijo na mednarodnem otroškem festivalu v Turčiji (Antalya). Babica je seveda izbrala mojo generacijo, takrat smo bili v zadnjem razredu osnovne šole. Takoj po dovoljenju staršev smo pričeli z vajami. Turčija je bila nepozabna izkušnja. 14 dni v muslimanskem svetu, živeli smo vsak pri drugi družini. Istega leta jeseni smo bili še v Makedoniji. Verjetno že naslednje leto pa so me povabili k odrasli folklorni skupini. Menim, da folklor ni samo ples, ampak ohranjanje tudi vseh drugih običajev, ki so bili vsakdan naših prednikov. Bili smo že res na dosti koncih in občutek imam, da se pri nas folklor na žalost ne dojema tako intenzivno kot po drugih državah.

Sredica: Nihče, ki se prvič pelje po glavni cesti Ormož–Središče ob Dravi, ne more zgrešiti pogleda na številčno čredo konj, ki se mirno pase po vaši posesti. Tu je namreč rojstni kraj tvoje velike ljubezni do konj, ki pa ti je bila menda položena kar v zibelko, glede na to, da je oče Anton Kolarič navdušen nad njimi, odkar ga vsi poznamo ...

Teodor Kolarič: Moj pradedek Jože Zadravec je bil strasten konjar. Dodaten zaslužek na premajhni kmetiji so mu predstavljali konji, saj je z njimi opravljal vse možne usluge. Nikoli ni imel svoje reje. V Medžimurju je kupoval zelo mlade, surove konje, ki jih je v najkrajšem možnem času izšolal za delo, po dveh letih jih je kot »dokončane« konje za večjo vsoto prodal naprej in šel po mlade. Po njegovi smrti leta 1973 so eno kobilo prodali, ena pa je ostala doma za razna dela, saj je ravno ta bila obljubljena mojemu očetu. V mojem očetu pa je ostala konjska dlaka, ki jo je pogoltnil ob druženju s svojim dedkom in z njegovimi konji. Takoj po služenju vojaškega roka sta z babico kupila mlado haflingerko. Torej, ko sem se rodil, so na kmetiji že bili konji in seveda je to bila moja prva ljubezen. Bo pa že držal rek, da kri ni voda.

Sredica: Ne glede na domač zgled in pridno udejstvovanje pri delu na veliki kmetiji pa si svoje znanje šel iskat tudi daleč v svet ...

Teodor Kolarič: Leta 2014 sem svoje znanje s področja galopskega športa poglobljal tudi na 2-mesečnem usposabljanju na »British Racing School« v angleškem Newmarketu. Izobraževanje je zajemalo vse veje dela s konji. Za konje smo skrbeli v celoti, od čiščenja hlevov, higiene konja, krmljenja, vodenja v sprehajalno napravo, dela na pašniku, jahanja, bandažiranja nog, izobraževanja glede osnovnega oskrbovanja poškodb. Z delom smo pričeli ob pol šestih zjutraj, najprej smo nahranili konje, nato počistili bokse, ob sedmih smo odjahali prvi trening, nato je sledil zajtrk, po zajtrku smo odjahali drugi trening, sledilo je še urejanje in čiščenje okolice hlevov, kosilo, po kosilu pa so sledila razna izobraževanja, o prehrani, skrbi za konje itd. Zvečer smo ponovno počistili bokse in uredili konje. Bistvo te šole je, da usposobi ljudi za delo v galopski industriji. Šele po 18 mesecih dela kot trening jahač lahko sploh razmišljaš o jahanju dirk. Tam je vse na najvišjem nivoju in ni možnosti, da bi danes prišel tja, jutri pa že jahal dirko. Lahko se pohvalim, da sem bil eden najboljših jahačev na šoli, še bolj pa so bili navdušeni nad mojo marljivostjo in celotnim znanjem v povezavi s konji. Dobil sem tudi ponudbo za delo v mestu Newmarket, ki je center galopskega športa na svetu in ima 3000 konj v treningu in 3000 v reji, največjo avkcijsko hišo Tattersalls, eno največjih klinik za konje, največ kilometrov trening stez in kar dva hipodroma.

Sredica: V Sloveniji težko rečemo, da galop živi tako, kot se z njim lahko ponašajo v drugih državah. Pa vendar – bi bila trditev, da če ne bi bilo Obreža, bi slovenski galop

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

težko sploh zaživel, preostra? Navsezadnje je imel oče Anton Kolarič z ustanovitvijo Konjeniškega kluba Galoper Spodnjega Podravja in organizacijo galopskih dirk v Obrežu levji delež pri spodbujanju popularizacije tega športa pri nas ...

Teodor Kolarič: Galopske dirke v Obrežu so zaživele le zaradi očetove želje, da galop postavi na našo ravnico, kjer so pogoji za ta šport najboljši v celi Sloveniji. V mislih imam predvsem zgradbo zemlje, ki je ob reki Dravi predvsem peščena. Pesek je poleg travnate podlage najbolj primeren za tako atletsko zahtevno konjeniško disciplino. Zraven Obreža se prave galopske dirke za angleške polnokrvne konje odvijajo samo še v Podčetrtku in v Cerknici. Je pa naše prizorišče dosti boljše v primerjavi z ostalima dvema – kot sem že povedal, zaradi tekmovalne podlage, in tudi zaradi dolžine samega kroga in blagih ovinkov, ki jih je pri nas zaradi velikih parcel možno izpeljati. Konjeniški klub Galoper Spodnjega Podravja smo ustanovili leta 2003, ker smo potrebovali pravno podlago za prve galopske dirke. Od takrat naprej smo skoraj vsako leto organizirali galopske dirke. Predlani jih nismo uspeli izpeljati zaradi obilnih jesenskih padavin, letos pa zaradi premalega števila tekmovalnih konj, ki jih lastniki po vsej Sloveniji pripravljajo za dirke. Je pa sama organizacija dirk velik finančni zalogaj, predvsem zaradi tega, ker nimamo zagotovljene parcele, kjer bi tekmovalna steza lahko ostala nespremenjena. V galopskih krogih se radi pošalijo, da so člani KK Galoper edini na svetu, ki vsako leto postavijo nov hipodrom. V kolikor bodo finance dopuščale in bo zadosten interes lastnikov, da galopsko sezono začnejo takrat, kot vse ostale države, bo dirka drugo leto najverjetneje v okviru občinskega praznika – torej spomladi ...

Sredica: Na prvih dirkah si nastopil tudi sam – takrat si imel še majhnega konja, toda veliko dirkalno srce ... In potem si se z galopom dokončno okužil, čeravno si s konji dejaven na vse načine – tudi v čudoviti vpregi belih lipicank smo te že videli nastopiti ...

Teodor Kolarič: Na prvih dirkah sem nastopil s šetlandskim ponijem Bliskom, in sicer v dirki z dosti večjimi haflingerji. Mislim, da sem med sedmimi tekmovalci zasedel 5. mesto. S 15-imi leti sem začel tekmovali v pravih galopskih dirkah, prvo sezono sem ostal brez zmage, sem pa osvojil tri druga mesta. Imel pa sem to čast, da sem že v svojem tretjem štartu na galopskih dirkah na Brniku tekmoval s tremi profesionalnimi jockeyi. Eden od njih je bil tudi Jean Pierre Lopez, ki je bil »šampion jockey« Avstrije kar 4-krat, leta 2000 pa je osvojil tudi lovoriko »N. E. France Jockeys«. Dirke so posebna konjeniška disciplina in za njih velja dejstvo, da na človeka delujejo kot droga. Je pa sam uspeh odvisen od ogromno okoliščin – dnevne forme konja, štartne pozicije, skoncentriranosti med samo dirko ... Zelo težko je kar koli napovedati, ker je vse odvisno od malenkosti. To je tudi edini razlog, da nisem želel navijačev v Budimpešti, ker je ogromno ljudi prepričanih, da je to čisto enostavna zadeva, v bistvu pa te od zadnjega do prvega mesta ločijo minimalne odločitve med samo dirko.

No, kar pa se drugih disciplin s konji tiče ... Doma imamo rejo angleških polnokrvnih konj, lipicancev, hladnokrvnih konj in v

manjšem obsegu tudi rejo slovenske toplokrve pasme. Ob galopskih dirkah je moja strast tudi vožnja kočije, za kar uporabljam konje pasme lipicanec, do sedaj se temu nisem posvečal v tekmovalnem smislu, ker mi časovno ni zneslo. Čez leto pripravljam konje za dirke, za vožnjo pa zmanjka časa. Vso delo, povezano s šolanjem konj in treningi za vožnjo, je tako omejeno na zimski čas, to pa je premalo, da bi se zadeva lahko resneje oprijela.

Sredica: Pri vsakem športu je tako, da ob tekmovalcu stojijo še trenerji in ostalo nepogrešljivo osebje. Ti si svoje znanje sicer kalil v tujini, pa vseeno – danes ti ob očetu in bratu Evghenu ter ostalih domačih ne stoji ob strani nikakršen profesionallec, ampak si sam svoj šef in zato je veličasten uspeh, ki si ga požel letos poleti na Pomurskem galopu in potem v Budimpešti, še toliko slajša zmaga ...

Teodor Kolarič: Res je – za vsakim tekmovalnim konjem v tujini stoji ogromno ljudi, vsak strokovnjak na svojem področju. Lastnik je tisti, ki financira celotno zadevo, s konjem pa delajo trener, trening jahač, hlevar, kovač, veterinar in nazadnje jockey, ki poskuša celotno zgodbo in vložen trud poplačati s čim boljšo uvrstitvijo na dirki. Pri nas je zadeva drugačna, saj so vsi našteti združeni v eno osebo, seveda pa na svoj način pomaga vsak član družine in tudi sosedje. Res je, da je uspeh v Budimpešti najvišja stopnička, ki pa se ni zgodila čez noč, ampak je za tem kar 10 let dela, truda in izpopolnjevanja v tej smeri. Seveda, takšna nagrada je potrditev, da delaš dobro in vsekakor motivacija za naprej ...

Sredica: Kakšni so občutki, ko slišiš slovensko himno pred nekajtisočglavo množico sredi madžarske prestolnice in veš, da je to tvoja zasluga? Še posebej, ker v Budimpešti nisi tekmoval s svojo »zmagovalko« Almisso, ki je sicer kobila vaše domače reje?

Teodor Kolarič: Težko je najti prave besede za opis tega občutka, sem pa ob prvem tonu dobil kurjo polt in solzne oči. S tem je bil poplačan ves moj trud in tudi kakšna beseda proti meni

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

in mojemu delu, ki sem jo moral v teh letih požreti. Almissa je potomka prve galoperke Alfe, ki jo je oče kupil leta 1992. Povrgla se je leta 2003, prva tri leta je za njo skrbel oče, kot triletnico pa sem jo prevzel jaz, jo ujahal in začel pripravljati na dirke. Njen prvi štart je bil čista polomija in zlobni jeziki so popljuvali očeta, mene in kobilu, ampak galopski šport je, kot sem že omenil, prava uganka in stvari se lahko zelo hitro obrnejo in iz neopazne kobilice je zrasla v uporabno tekmovalko, ki je v svoji karieri nanizala kar nekaj zmag in mi v Lendavi tudi priborila nastop v Budimpešti. Spomladi bo stara 14 let in menim, da je čas za njeno upokožitev in drugo službo, službo plemenske kobile. Upam, da bo vse po sreči in bo svojo srčnost prenesla tudi na svoje potomce. V Budimpešti sem tekmoval s konji državne kobilarne Babolna, kjer redijo arabce shagya, angleške polnokrvne konje in polnokrvne arabce. Mi smo tekmovali s konji pasme arabec shagya. Prvi dan smo v kobilarni bili deležni prijaznega sprejema in pozdravnih nagovorov vseh najpomembnejših ljudi konjeniškega športa Madžarske. Predstavili so nam nekaj najelitnejših žrebcev kobilarne, ki so bili res prava paša za oči. Sledilo je žrebanje konj in štartnih pozicij za nedeljsko dirko. Po žrebanju je sledil preizkus izžrebanih konj. Naslednji dan so konje pripeljali v Budimpešto na hipodrom Kincsem park, kjer smo odjahali trening. V soboto so konji počivali, v nedeljo pa je sledila dirka, ki se je končala s slovensko himno. V mislih sem dirko odjahal na 1001 scenarij, vendar nobeden ni bil takšen, kot se je zgodil v nedeljo. Konj se je v trenutku, ko je bil dan štart, vzpel na zadnje noge in zamudila sva najpomembnejši trenutek dirke. Ko bi morala zavzeti čim boljšo pozicijo, sva ostala zadaj. Celo dirko sem poskušal priti naprej, vendar ni bilo prostora, saj je bila tekmovalna steza postavljena na Trgu herojev in je bil krog zelo majhen. Nekje 300 m pred ciljem sem se odločil za skrajni manever, ker mi drugega ni preostalo, po zunanji strani sem pričel s prehitevanjem in na koncu zmagal za pol konjske dolžine ...

Sredica: Seveda pa je vsak uspeh v konjeništvu plod truda obeh – človeka in konja. Ti si na svoje živali zelo navezan. Almissa je le eden od številnih ljubljencev iz domačega hleva, ki jih je sicer toliko, da jih je na pašniku kar težko prešteti ...

Teodor Kolarič: Res je, v našem hlevu je kar precej ljubljencev, ki niso na prodaj. Trenutno imamo kar nekaj mladih perspektivnih konj, tako za dirke kot za vprego, tudi za preskakovanje ovir, vsi so šele v začetni fazi šolanja, sem pa prepričan, da bodo dorasli v odlične konje, ki jih bo možno prodati tudi v tujino. Število se vedno spreminja in že nekaj časa se ne ubadam s točno številko. Vedno je nekaj konj na prodaj, tako, da jih je kdaj malo manj, je pa res, da kolikor se jih proda, se novih povrže, tako da je številka vedno okrog 25.

Sredica: In kakšni so tvoji načrti za prihodnost? Kaj si še želiš doseči? Koliko krat še bomo slišali slovensko himno zaradi tebe?

Teodor Kolarič: Načrti in želje so ogromni, je pa res, da je življenje nepredvidljivo, zato tega ne razlagam rad na glas. Še naprej se bom trudil po svojih najboljših močeh in upal, da se čim prej stvari poklopijo ob pravem času na pravem mestu. Še vedno

me vleče nazaj v Newmarket, Anglijo, saj bi tam lahko hitreje in učinkoviteje unovčil svoje izkušnje in znanje. Razmišljam tudi o šoli jahanja, saj menim, da konji pozitivno vplivajo na razvoj otrok in jim dajejo možnost, da se naučijo odgovornosti, dela, reda ...

Sredica: Konji so dandanes zelo pridobili na popularnosti. Središka občina ima tudi sicer veliko aktivnih konjarjev in ogromno konj. Jahanje je predvsem pri otrocih zelo priljubljen šport in marsikateri otrok starše prosi, da mu kupijo konja. Kaj bi svetoval novincem, ki se odločajo, da bi pričeli z jahanjem, ki se odločajo za nakup te živali? Kako začeti?

Teodor Kolarič: Mislim, da se vedno več ljudi zaveda, da zaveda, povezana s konji in konjeništvom, niti malo ni enostavna. Konj je velika žival, ki mora imeti zagotovljene nekatere pogoje, ki so za njegovo vrsto ključnega pomena, predvsem imam v mislih ogromno gibanja, svežega zraka, družbo itd. Konj brez teh osnovnih potreb ne more normalno funkcionirati. Verjetno je najbolje, da pred nakupom konja čim več časa preživijo v družbi konj in ob tem spoznajo celotno sliko konjenišva, ki še zdaleč ni samo sedenje v sedlu. Sosednje društvo v Središču ob Dravi organizira tudi tabor za otroke, kar je idealna priložnost, da se otroci pobliže spoznajo s temi plemenitimi živalmi.

Sredica: Teodor, čestitke za vse uspehe ter obilico zanosa ti želim še naprej. Za konec pa bi te prosila še za novoletno čestitko soobčanom ...

Teodor Kolarič: Soobčanom želim vse lepo v novem letu, predvsem zdravja, vse ostalo pride samo od sebe. Naj ob vstopu v novo leto in praznovanju pomislijo tudi na živali, na naše štiri-nožne prijatelje, ki ne razumejo našega slavlja ob vstopu v novo leto, ki ga zaznamujejo ognjemeti, ki se večini zdijo lepi, njim pa so nočna mora. Denar raje namenite v kakšne dobrodelne namene in s tem nekomu polepšajte praznike.

Živeti po konjsko

Ob pol devetih zvečer nekdo zaropota po vratih. Zunaj je konj, ves moker, in od njega se kadi, ko obstoji pod kapom. »Ste vi naročili prevoz na postajo?« me vpraša.

Odkimam. Nocoj ne grem nikamor. Če se ni morda zmotil v ulici, ga pobaram.

Seveda se je. Cvetlična in Cvetna sta si po imenu podobni, a sta vsaka na svojem koncu mesta. Pol ure narazen.

»Pa ne bo nič s poslom,« odmahne konj z grivo. »Zdaj je prepozno, da bi šel tja gor, posebej v tem vremenu ...«

»Stopite noter,« ga povabim. »Zunaj je svinjsko vreme, še psa ne bi pušal na dežju v takem večeru.«

»Naj bo,« prikima. »Za pet minut, da se malo posušim. Sicer pa sem že ves dan na nogah. Zdaj sem in tja, gor in dol. Garam kot konj,« se nasmehe svojemu domisleku. Še jaz se nasmejim.

Ponudim mu kozarček žganega.

»Raje ne,« reče in odrine žganje na sredo mize. »Nocoj še vozim,« se izgovori. Čaj pa vzame, in to dve skodelici. Z limono. Pije počasi in se ogleduje po kuhinji.

(Milan Petek Levokov)

Konjeniški klub Galoper Spodnjega Podravja Obrež

Z galopskih dirk v Obrežu po zmago v Budimpešto

Težko bi rekli, da je Slovenija v konjeniškem svetu galopska država, pa vendar galop pri nas že nekaj desetletij vztrajno bije bitko z marsikatero oviro, ki se pojavlja na poti. Čeprav v Sloveniji ni uradnega galopskega hipodroma, pa lahko rečemo, da galopske dirke v nekaterih krajih po Sloveniji vztrajno skrbijo, da ta šport vedno znova lahko navdušuje gledalce. Med te kraje, ki jih sicer lahko preštejemo na prste ene roke, pa sodi tudi Obrež, kjer so se v organizaciji članov KK Galoper 13. aprila 2003 zgodile prve galopske dirke na tleh domače občine. Od takrat so jih predsednik Anton Kolarič in še nekateri člani pridnih rok organizirali še trinajst, na vsaki od prireditev pa so se zbrali najboljši galoperji iz cele Slovenije in seveda tudi z druge strani naših meja. Marsikateri danes v tujini uspešni jockey je svojo kariero pričel ali kalil prav na obreških njivah. Tu pa je svoje navdušenje nad tem športom pridobil tudi Teodor Kolarič, ki je v sedlu že od malih nog, s 15 leti pa je pričel aktivno tekmovali na dirkah. Od takrat se jih redno udeležuje tudi po drugih krajih v Sloveniji, leta 2014 pa je svoje znanje s tega področja poglobljal tudi na 2-mesečnem usposabljanju na »British Racing School« v angleškem Newmarketu. V letošnjem letu KK Galoper sicer ni organiziral dirk v Obrežu, vseeno pa se je

Teodor s svojimi tekmovalnimi konji v juliju kot vsako leto odpravil na dirke v Imeno, kjer sta v kategoriji toplokrvnih konj na 1400 m njegovi kobili Almissa in Jadranka zasedli 2. in 3. mesto, Teodor pa je s kobilo Tabu (lastnica Urška Kladnik) v kategoriji polnokrvnih konj na 2000 m prijahal prvo mesto.

Letošnje poletje je nenapovedano navdušila prireditev, ki so jo prvič doslej organizirali Pomurci, in sicer Društvo ljubiteljev konj iz Lendave, in jo poimenovali Pomurski galop. Idejo za odlično izpeljano kulturno-gastronomsko obarvano športno prireditev, ki se je odvijala avgusta v Lendavi, so dobili na prireditvi Nacionalni galop v Budimpešti. Konjeniški spektakel na Trgu herojev v madžarski prestolnici namreč že deveto leto zapored na tridnevni, z madžarsko 1000-letno tradicijo obarvani prireditvi, gosti konjenike iz celega sveta, ki se v pestrem konjeniškem programu nazadnje pomerijo v žlahtni mednarodni galopski dirki. Ta na posebej pripravljeni stezi sredi mesta 12 jahačem iz celega sveta posodi najbolj žlahtne arabce shagya iz državne kobilarne Babolna, da se potegujejo za častno zmago pred nekajtisočglavo množico gledalcev. Lani je Matej Grebenjak iz Petišovcev (tudi stari znanec dirk v Obrežu) prvič zastopal Slovenijo, njegovo odlično četrto mesto v finalu pa je vzpodbudilo zanimanje konjeniških kolegov iz Lendave in tako je nastala prireditev Pomurski galop, katere galopski tekmovalni del se je štel za predtekmovalje Nacionalnega galopa v Budimpešti. Dirke v Lendavi sta se iz središke občine udeležila tudi Teodor s svojo kobilo Almisso in Božo Borko (Konjeniško društvo Središče ob Dravi) z Anarijem. V polfinalu sta se pomerila vsak v svoji skupini, kjer sta odlično pometla s konkurenco, nazadnje pa sta se borila v napeti točki finala, kjer je Teodor v ciljni ravnini za las ugnal Boža, s tem pa si prijahal vstopnico za tekmovalje v Budimpešti.

V septembru se je Teodor skupaj z ekipo iz Lendave, ki ga je spremljala na tridnevnem madžarskem konjeniškem

spektaklu, odpravil v Budimpešto. Tokrat brez kobile Almissee, saj tekmovalje na Nacionalnem galopu 12 tekmovalcem iz celega sveta ponudi konje iz nacionalne kobilarne Babolna. Teodor je imel srečno roko že pri žrebu, kjer je dobil 10-letnega arabca shagya (Gazal XIX-6), sicer lanskoletnega zmagovalca dirke, s katerim je v polfinalu med šestimi tekmovalci za las zgrešil prvo mesto, nazadnje pa v finalu z nastopom, ki se je sicer neobetavno začel zaradi konjeve muhavosti, naposled na noge spravil nekajtisočglavo množico, saj je v ciljni ravnini suvereno premagal Čeha, Katarca, Slovaka, Srbkinjo in Rusa.

V ganljivem trenutku, ko je Teodor ob zvokih slovenske himne pred nekajtisočglavo množico sredi madžarske prestolnice prejel častni lovorjev venec, so marsikomu stopile solze v oči. Ne samo, da je v svet ponesel ime svoje države, ampak je na evropskem zemljevidu opozoril tudi na majhen Obrež, ki bo odslej zagotovo še bolj odločno in samozavestno gostil galopske dirke in skrbel, da ta šport v Sloveniji kljub nespodbudnim okoliščinam ne bo zamrl. V naslednjem letu bodo galopske navdušence od blizu in daleč v središko občino najverjetneje zvabile prav v času krajevnega praznika.

Teodor (na kobili Almisii) in Evgen Kolarič po zmagi v Lendavi (Foto: www.vagta.hu)

Zmaga na Nacionalnem galopu v Budimpešti (Foto: www.vagta.hu)

Konjeniško društvo Središče ob Dravi

Za konjeniki je uspešno leto

Konjeniško društvo Središče ob Dravi počasi zaključuje uspešno leto, v katerem smo člani sodelovali na mnogih srečanjih in tekmovanjih doma in drugod. Vendar popolnega počitka ni, saj smo v mesecu novembru sodelovali na Martinovi konjenici v Zavrču in na blagoslovu konj na Humu. Namen teh prireditev je druženje z ljubitelji konjev, izmenjava izkušenj in sklepanje prijateljstev med društvi. Teh smo v nekaj letih spoznali kar nekaj in z njimi odlično sodelujemo, na kar smo res ponosni. To sodelovanje se je pokazalo pri naših konjeniških igrah v maju, pri izvedbi otroškega konjeniškega tabora, pri predstavitvi Festivala Drava in še bi se lahko našlo. Kot društvo smo zelo ponosni, da nam je v letošnjem letu uspelo nabaviti prikolico za prevoz konjev, ki je na razpolago vsem članom. Vse naše delovanje pa ne bi bilo uspešno brez res požrtvovalnih članov društva, ki jim ni žal časa, da lahko uspešno izpeljemo naše programe. Konec leta je zato primeren čas za zahvalo za vso opravljeno delo. Pred nami pa je že drugo leto, ki nam bo prineslo nove lepe prigode in druženje z našimi lepimi živalmi. Vse to pa želimo deliti z našimi občankami in občani, ki jih seveda vabimo tudi v naše vrste.

Na Martinovi konjenici v Zavrču (november 2016)

**Vsem članom Konjeniškega društva
Središče ob Dravi, vsem ljubiteljem konjev želimo
zdravo in uspešno leto 2017.**

Župnijski pastoralni svet Župnije Središče ob Dravi

Obiskal nas je sveti Miklavž

Na drugo adventno nedeljo, 4. decembra, ko goduje zavetnica rudarjev, univerzalna priprošnjica in ljudska svetnica sveta Barbara, je med nas prišel sveti Miklavž, in sicer pri pozni sveti maši v cerkvi Svetega duha na Grabah. Spremljali so ga prelepi angelčki ter dobri parkelj. V svojem nagovoru je predvsem otrokom posvetil svoje besede o stvarnosti dobrote, poštenosti in lepega vedenja. Spodbujal nas je k molitvi in obisku svete maše. Starše je lepo povabil k sodelovanju, da bi skupaj s svojimi otroki prihajali k sveti maši, predvsem ob nedeljah. Navdušen je bil, da je cerkev ob njegovem obisku lepo polna. Obenem pa ni skrival želje, da bi bil tak obisk svete maše zaželen vsako nedeljo.

Sveti Miklavž je postal slaven svetnik zaradi svoje srčne dobrote, zaradi pomoči najbolj ubogim. Vso bogastvo, ki ga je podedoval po svojih starših, je razdelil med reveže, sam pa je odšel v samostan. Zgodovinski viri pravijo, da je resnično živel v tretjem ali četrtem stoletju v Mali Aziji. Bil je škof v Miri na ozemlju današnje Turčije.

Ob obisku pri nas je bil skromen in pošten, saj nas je enako obdaroval vse, ki smo se udeležili svete maše. Da nam je uspelo uresničiti čudovit običaj, pristrčna hvala naši Občini, našemu g. župniku in župnijskemu pastoralnemu svetu. Hvala vsem za sodelovanje in pomoč, saj smo marsikomu polepšali

dan in razveselili predvsem naše otroke. Posnemajmo priljubljenega svetnika v dobroti in pomagajmo vsem, ki so potrebni naše pomoči. Bodimo dobri, saj dobrota ni sirota, vsako dobro delo nam bo povrnjeno, če ne v tem trenutku, v prihodnjem zagotovo.

Farno cerkev na Grabah je obiskal sveti Miklavž skupaj z angelčki in parkeljnom.

Damjan Munda, poveljnik Prostovoljnega gasilskega društva Središče ob Dravi

Delovanje Prostovoljnega gasilskega društva Središče ob Dravi v letu 2016

V leto 2016 smo središki gasilci vstopili polni zagona, saj smo bili v fazi intenzivne nabave novega, nujno potrebnega vozila, in sicer GVM-1 (gasilsko vozilo za prevoz moštva). Hkrati pa smo upali, da leto 2016 ne bo tako intervencijsko zahtevno, kot je bilo leto 2015. Sama nabava vozila je tekla že od druge polovice leta 2015, tako smo v začetku leta še usklajevali nekaj podrobnosti s samo opremo vozila.

Prva intervencija v letu 2016 je bila v ponedeljek, 11. 1. 2016, ravno ko smo odhajali gasilci z nogometa, ki ga igramo ob ponedeljkih in četrtek. Predirljiv zvok pozivnika: dimniški požar – vendar na srečo nič hujšega. V začetku februarja nam že nagaja vreme, ko imamo prvo podrtro drevo, 3. 2. 2016. Varovanje za norčavega pusta opravimo na pustno soboto, 4. 2. 2016. Z nesrečami, ki nam jih zagode vreme, nadaljujemo še 11. in 13. 2. 2016. Nesreča z nevarno snovjo, kjer posredujemo skupaj z GEŠP Ormož, četrtek, 18. 2. 2016.

Kot vsako društvo moramo tudi gasilci imeti svoj občni zbor, kjer poročamo o delu v minulem letu in potrdimo načrte za tekoče leto, kar smo opravili v soboto, 27. 2. 2016. Sredi sobotne noči, 12. 3. 2016, spet zvok pozivnika in izpis: »Prometna nesreča – ukleščena oseba.« Začenjamo razmišljati, da če bo šlo tako naprej, bo to za našo enoto spet zelo naporno leto, vendar se v prihodnje zadeve malo umirijo. Tako smo se udeležili tudi občnega zbora Gasilske zveze Središče ob Dravi, 9. aprila pa smo se udeležili občinske proslave ter drugih aktivnosti ob občinskem prazniku. Ves ta čas urejamo dokumente za naše novo vozilo ter vse potrebno za prevoz vozila k predelovalcu, ki smo ga izvedli v četrtek, 14. 4. 2016. Vsakoletna maša s Florjanovim pohodom se je prekrivala s srečanjem kočijažev, in sicer v nedeljo, 8. 5. 2016. Udeležili smo se obeh dogodkov. Na isti dan še intervencija: vozilo v jarku. Res naporen dan.

Končno smo dočakali veliki dan: torek, 10. 5. 2016, in prihod dolgo pričakovanega novega vozila VW Transporter 4 x 4, namenjen prvim posredovalcem in prevozu moštva. Tudi naši najmlajši ga zelo potrebujejo. Še enkrat hvala Občini Središče ob Dravi, županu Juriju Borku in vsem donatorjem. Nadaljujemo s 5. taborom gasilske mladine PGD Središče ob Dravi. Tokrat z mednarodno udeležbo in našimi prijateljskimi društvi. Udeležilo se ga je 46 otrok. Dva čudovita dneva z našimi najmlajšimi. Nesreča z nevarno snovjo je bila naslednja intervencija, in sicer v nedeljo, 19. 6. 2016, v Obrežu. Zalita klet v ponedeljek, 20. 6. 2016, v Središču ob Dravi. Ob 130-letnici Godbe na pihala smo pomagali pri varovanju in usmerjanju prometa. Ker je vsako življenje dragoceno, smo v petek, 1. 7. 2016, odhiteli v Obrež, kjer mala muca ni našla poti z drevesa. Uspešno smo je rešili, čeprav tudi 14-metrski lestev ni bila dovolj dolga. Nadaljujemo s hudo prometno nesrečo na Grabah. V avgustu prvi požar v letošnjem letu. Upajmo, da tudi zadnji. Naše novo vozilo smo slavnostno in z visokimi go-

sti uradno predali namenu v soboto, 3. 9. 2016. In že je tu oktober, mesec požarne varnosti, v letošnjem letu s sloganom: »Delujmo preventivno.« Evakuacija OŠ Središče ob Dravi, Dan odprtih vrat PGD Središče ob Dravi, vaja v okviru meseca požarne varnosti – vse to v mesecu oktobru. Naporen in natripan mesec. Rad bi opomnil le, da središki gasilci vsako leto izvajamo tečaj TPO (temeljni postopki oživljanja) za občane na svojem dnevu odprtih vrat. Naš namen je, da obudimo zavest pri občanah, da je dobro poznati TPO, saj lahko s tem znanjem rešimo življenje ob nenadnem srčnem zastoju, kjer je najpomembnejših ravno prvih pet minut. Na žalost je tečaj slabo obiskan, čeprav se zadnje čase udeležba počasi veča. Upamo, da bo v prihodnje udeležba boljša. Delavnica izdelovanja adventnih venčkov je bila tokrat v petek, 25. novembra. Venčke v organizaciji komisije za delo z ženami izdelujemo že tradicionalno. Nekaj venčkov, od katerih izkupiček je namenjen vzdrževanju cerkve, pa podarimo tudi cerkvi. Skozi vse leto potekajo tudi operativne vaje 2-krat mesečno, razna izobraževanja, delovne akcije in še veliko drugih aktivnosti. Hkrati vabimo nove člane, da se nam pridružijo – od najmlajših do starejših. Lepo je v naši družbi, še posebej dober občutek pa je pomagati sočloveku.

Z gasilskim pozdravom: »Na pomoč!«

Dvodnevni tabor v organizaciji gasilske mladine PGD Središče ob Dravi v letošnjem juniju

Franci Škrjanec, predsednik Slovenske veteranske avto-moto zveze (SVAMZ)

Generalna skupščina Mednarodnega združenja starodobnih vozil (FIVA) – Pariz 2016

Čeprav 50. po vrsti je sama skupščina mednarodne organizacije FIVA potekala zelo spontano, s poudarkom na simpoziju, ki je potekal v prostorih najstarejšega in elitnega francoskega avto kluba na Place de la Concorde. Svečanost, okrogli jubilej in praznovanje se je nadaljevalo s postavitvijo razstave v glavni zgradbi UNESCO, kjer je med desetimi izbranimi vozili s celega sveta dobil posebno mesto tudi francoski motocikel „Majestic“, leto izdelave 1929, last generalnega sekretarja SVAMZ Petje Groma. Širšemu občinstvu sicer zelo malo znana blagovna znamka z zelo malimi serijami izdelave. Sedaj je ohranjenih samo še pet primerkov tega modela. Če še vključimo dejstvo, da se je to zgodilo v letu, ki ga je UNESCO razglasil za leto motorne tehnične dediščine ter da je na 50. obletnici FIVE sredi Pariza v glavni zgradbi UNESCO razstavljen francoski motocikel v lasti Slovenca, komentar ni potreben.

Sam urnik poteka celotne skupščine je kar naporen, saj so dela po komisijah bila na dnevnem redu vse do sobote.

Nekako sem želel pridobiti čim več informacij, zato sem se jih redno tudi udeleževal in to z veseljem, saj je naša predstavica Nataša Grom Jerina bila nekajkrat javno pohvaljena za svoje delo pri FIVI. Je članica dveh komisij in v kulturni komisiji celo podpredsednica. Zato sem lahko ponosno nosil akreditacijo okrog vratu, na kateri je pisalo SVAMZ Slovenija. Naša zveza je tudi logistično sodelovala pri tem jubileju, saj smo pripravili več publikacij za to priložnost.

Na svečani generalni skupščini, ki je potekala v soboto, je bila predstavljena tudi nova članica Maroko. Ostalih nekaj pomembnih novosti v sami zakonodaji ni bilo. Za nas pa je bila najbolj pomembna potrditev organizacije »FIVA Motorcycle Rally Slovenija 2019«. Omenil bi še obisk prireditve na periferiji Pariza »Moto legend« ter seveda zadnji dan nedeljo – dan, ki smo se ga najbolj veselili udeleženci rallyja »FIVA Tour de Paris«. Kljub zelo toplemu vremenu skozi celotno bivanje v Parizu nas je zjutraj ob šestih pričakalo zelo hladno, deževno in megleno jutro. Po enourni pripravi vozil ter hitrem zajtrku smo ob sedmih zjutraj zapeljali proti elitnemu hipodromu Longchamp na sam štart zunaj mesta. Kljub slabemu vremenu se je zbralo krepko čez sto vozil, od katerih približno tri četrt pregrešno dragih predvojnih (Itala, Bugati, Jaguar ...), pa vse do hrošča in seveda katrce. Po samem startu se je vreme na našo srečo stabiliziralo in uspešno smo se udeleženci prebili skozi mesto do upravne zgradbe Peugeotta, kjer je s poznim kosilom bil uradno tudi zaključen elitni »Paris Tour« ter 50. generalna skupščina »FIVA Paris 2016«.

Če povzamem, je SVAMZ med članicami FIVE iz 65 držav, ki predstavljajo čez 1,5 milijona članov, pustila zelo globok in pozitiven vtis, predvsem pa naša predstavica. Seveda se zahvaljujem vsem, ki so na kakršen koli način sodelovali in pomagali pri promociji na mednarodni sceni naše slovenske zveze.

Slovenska delegacija SVAMZ: predsednik Franci Škrjanec z generalnim sekretarjem Petjo Gromom ter vodjo pravne službe Natašo G. Jerina (oba na sliki levo), skupaj s srbskim predstavnikom Aleksandrom Đorđevićem

Predsednik Franci Škrjanec s predsednikom FIVE Patrickom Rolletom

Razstavni francoski motocikel Majestic, letnik 1929, lastnika Petje Groma

Franci Škrjanec, predsednik Slovenske veteranske avto-moto zveze (SVAMZ)

Razstava starodobnih vozil v Qcentru Ptuj

Slovenska veteranska avto-moto zveza (SVAMZ) je v sodelovanju s Qcentrom s Ptuja ter svojimi člani odprla razstavo v tem nakupovalnem središču. Na ogled je čez trideset avtomobilov ter petnajst motornih koles, traktorjev. Predstavitev je tematsko zajeta po časovnem obdobju proizvodnje, ne pa po blagovnih znamkah. Cilj razstave je seveda tudi popestritev dogajanj v „veselem decembru“, predvsem pa predstavitev pomembnosti ohranjanja tehnične dediščine ter s tem tudi ohranjanje slovenske tehnične kulture in zgodovine. Rad bi se zahvalil vsem, ki so svoja vozila, ne glede na to, da so bila že pripravljena za zimsko spanje, pripeljali na samo razstavo. Posebna zahvala središkemu Društvu starih vozil ter Jožetu

Šefu, predsedniku Kluba traktoristov Steyr, ki so nesebično prispevali veliko število vozil ter pomagali pri sami organizaciji.

Ob tej priložnosti bi zaželel vsem miren in blagoslovljen božič ter srečno, zdravo in uspešno prihajajoče leto.

Vabilo

Vabljeni k ogledu

RAZSTAVE OLDTIMERJEV

V QCENTRU PTUJ

7. 12. 2016–7. 1. 2017

Franci Škrjanec, predsednik Slovenske veteranske avto-moto zveze (SVAMZ)

Obiskali smo »Concorso d'Eleganza Villa d'Este« v Italiji

(nadaljevanje iz prejšnje Sredice)

Kot sem že v uvodu prejšnje Sredice napisal, gre tu za nekakšno v športnem žargonu svetovno prvenstvo ne ravno najelegantnejših vozil, ampak najboljših starodobnikov v vseh kategorijah, kar pomeni od luksuznih limuzin do klasičnih motociklov, tovarniških dirkalnikov in podobno. Tako je lansko leto prišlo prvič uradno vabilo s strani organizatorja v Slovenijo, na naslov Petje Groma iz Vranskega (generalnega sekretarja SVAMZ). Seveda me je takoj poklical in vprašal za mnenje: »Kaj misliš – a gremo? Se ne bomo osmešili?« Osebnost sem bil zelo navdušen, najprej zato, ker sem sodeloval pri restavraciji motocikla, kot drugo pa – že samo povabilo je ogromno priznanje in čast, saj je samo prijava na taka tekmovanja nemogoča. In odločitev je padla. Pisalo se je leto 2015 in prvič je bila udeležba tudi iz Slovenije. In tako se je pričel podaljšani vikend na jezeru Lago de Como. Prireditelji Concorso je prve tri dni popolnoma zaprtega tipa, tako da strokovna žirija lahko ocenjuje vozila. V času dela komisije smo si ogledovali pravično drage avtomobile in motocikle. Vzporedno poteka tudi dražba vozil, seveda na drugi lokaciji ogromne prestižne vile na obali jezera. To so vozila, ki ne sodelujejo na Concursu. Cene se gibljejo od pol milijona, so pa tudi nekatera do petkrat dražja. Pri teh vozilih je seveda zelo pomembna sama restavracija, dobesedno perfektnost. Največji poudarek pa je posvečen zgodovini vozila ter njegovim lastnikom. Tako se je letos pojavilo tudi vozilo znamke Rolls Royce, nič kaj poseben model, nekoč v lasti slavnega filmskega igralca Clarka Gablea. Vozilo je bilo kupljeno v petdesetih letih za približno 150.000 funtov v Angliji ter korišćeno za igralčeve potrebe v času snemanja filma v Londonu. Ker so se kulise snemanja premestile na isto lokacijo (Villa d'Este v Italijo), je igralec tu spoznal tudi prelepo Italijanko ter tako po končanju snemanja bivanje „podaljšal“ za nekaj mesecev. Verjetno v

zahvalo ji je zapustil tudi omenjeno vozilo, ki ga je naslednica te Italijanke sedaj pripeljala na cenitev. In če bi se odločila za dražbo, bi začetna cena bila 1,5 milijona. Seveda je takih zgodb o slavnih lastnikih in vozilih na pretek, te pa potem dvigujejo cene vse do veselja.

Za nas pa je bilo pomembnejše, da smo v soboto izvedeli, da se je naš motocikel kvalificiral med prvih deset v skupini „A“ (najstarejša vozila). Ne glede na nadaljevanje dogodkov smo bili zelo zadovoljni in navdušeni. In končno je prišel zadnji dan, kar je najprej pomenilo sproščena oblačila. Končno smo lahko zamenjali stroga elegantna oblačila, ki so po protokolu obvezna. Sicer pa je bila prireditelji odprta tudi za večtisočglavo množico – seveda s kar zasoljeno vstopnino. Iskreno smo upali ter si želeli višje uvrstitve. Končno je organizator pričel s pripravo na razglasitev rezultatov. Pred

Franci Škrjanec, Petje Grom in letošnji srebrno odllikovan motocikel DKW, letnik 1937

Nadaljevanje s prejšnje strani

slavnostno tribuno se je položila rdeča preproga, na katero so pričeli postavljati po tri najvišje ocenjena vozila iz vsake kategorije. Imel sem občutek, da sva se s Petjo nekako izogibala pogledu na samo dogajanje, verjetno z željo, da ne bi prehitro doživela razočaranja. Slabih deset minut pred samim začetkom sva se le napotila na tribuno. Pogled nam je dobesedno vzel dih. Med tremi iz kategorije "A" je ponosno stal Puch, model N, letnik 1912. Zraven njega pa še Harley Davidson, model 10E, letnik 1910 ter Victoria KR II. Nič nam ni bilo več pomembno, kako bo naprej. Vem, da sem navdušeno rekel: »Med prvimi tremi smo.« In tako se je pričelo. Tretje mesto je osvojil motocikel Victoria, nato je zavladovala smrtna tišina, kar je pomenilo, da bo naslednja razglasitev določila zmagovalca. Tudi sam voditelj protokola se je dobro zavedal situacije ter je v nedogled zavlačeval ter besedičil ... In končno je razglasil drugo mesto in srebrno lovoriko je dobil

Harley Davidson iz leta 1910. Nemo sva se brez besed pogledala. Vse je bilo kristalno jasno. Ostal je še samo zmagovalec Puch N iz Slovenije, ki je premagal dve leti starejšega Harley Davidsona.

V klasi avtomobilov je po izboru žirije bila zmagovalka Alfa Romeo, model 8C 2300, iz leta 1932, last Američana Davida Sydoricka. Publika pa je za najlepšega izbrala Ferrari 166MM Barchetta iz leta 1950, v lasti Britanca Clivea Beechama. Tako se je lansko leto začela pravljičica, ki smo jo letos dopolnili s srebrno lovoriko z motociklom DKW kompresor, dirkalna izvedba iz leta 1937. Seveda upamo, da bo sledilo še kakšno vabilo, ker imamo še nekaj vozil, ki se lahko postavijo po robu svetovnim velesilam na takih tekmovanjih.

Motocikel Majestic, ki pa je bil letos predstavljen na sedežu UNESCA v Parizu, pa ima tudi svojo zelo zanimivo zgodbo za naslednjo Sredico.

Ana Munda, Prosvetno društvo Središče ob Dravi – Sekcija godba na pihala

Že 70. Martinov koncert Godbe na pihala Središče ob Dravi

Pisni viri pravijo, da so središki godbeniki prvi samostojni koncert na martinovo izvedli leta 1946. Godba, ki je letos praznovala 130 let delovanja, to tradicijo ohranja še danes.

Petki zvečer so za godbenike rezervirani za vaje. Skozi celo leto vadimo, igramo za dušo in srce, da bi se vam lahko dokazali. Za vas, naše zvesto občinstvo, vsako leto pripravimo tradicionalni Martinov koncert. Tako smo bili v soboto, 19. novembra 2016, v dvorani Sokolana priča že 70. Martinovemu koncertu. Ob 19. uri je Sokolana pokala po šivih. Prvi aplavz smo zaslišali, ko so se fantje v modrih uniformah spustili iz zaodrja, da bi postavili dodatne klopi, za ljudi, ki so ostali brez prostih sedežev. V užitek nam je nastopati pred polno dvorano. Seveda to pomeni, da je tudi trema večja, ker želimo izpolniti vsa pričakovanja naših zvestih poslušalcev. Letos so v Sokolani odmevale rock in pop melodije znanih glasbenikov. Med njimi smo lahko slišali splet melodij Erica Claptona, priljubljene švedske pop skupine Abba, Toma Jonesa, skupine Queen, Carlosa Santane, Tine Turner in drugih. V vlogi Santane se je na kitari predstavil Robert Jakl. Prvič letos pa je na Martinovem koncertu zaigral tudi trobentač Erik Horvat. Na koncertu smo med drugim zaigrali skladbe, s katerimi smo se v soboto, 12. novembra, udeležili 21. tekmovanja godb Slovenije v zabavnem programu za pokal Vinka Štrucla v Ormožu, kjer smo osvojili zlato plaketo.

Po odigranem programu, dodatku in na koncu še Golici, brez katere ne gre, smo se vsi skupaj podružili ob mlademu vinu in dobrotah, ki so jih pripravile godbenice, mame, žene, babice ...

Godbeniki se zahvaljujemo vsem, ki nas podpirate, spremljate, poslušate, se z nami veselite naših uspehov. Najlepše pa se zahvaljujemo mamam, očetom, možem in ženam, ki nam skozi

vse leto stojijo ob strani, perejo in likajo srajce in nas spuščajo na vaje, ki se rade zavlečejo dolgo v noč.

Godbeniki še ne počivamo. Vsak petek se pridno dobivamo in pilimo program, h kateremu bomo dodali božične skladbe, da v Sokolani na štefanovo, 26. decembra, ob 19. uri zaključimo leto 2016 skupaj. Vljudno vabljeni.

**Naj staro se leto
v zlati opravi izteče,
naj novo vam leto nasuje
le zlate zvezdice sreče.**

Vam želi
Godba Središče ob Dravi.

Prosvetno društvo Središče ob Dravi - Sekcija godba na pihala

S središko »plehmuziko« je vse mogoče

Godbeniki Godbe na pihala Središče ob Dravi smo dobili vabilo na snemanje oddaje Vse je mogoče z Bojanom Emeršičem, ki se je odvijalo v soboto, 3. decembra 2016, v studiu RTV Slovenija. Ker smo na avtobusu imeli še nekaj prostora, prav tako pa smo potrebovali nekaj pomoči, da bi svojo nalogo kot obiskovalci oddaje čim bolje opravili, smo na izlet povabili tudi člane drugih srediških društev in tako smo se dobro razpoloženi odpravili na pot proti beli Ljubljani. Po postanku s kavico smo polni navdušenja prispeli pred RTV Slovenija, kjer so nas prijazno povabili v studio. Najprej nekaj vaje ploskanja in nato se je snemanje oddaje lahko začelo. Po nekaj urah studijskega dela smo bili že željni potepanja med lučkami in kuhanega vina v lepo okrašeni predpraznični Ljubljani. Okrepčani in polni lepih vtisov smo se odpravili nazaj proti domu.

Na prvem programu RTV SLO si nas lahko ogledate (ali pa vsaj slišite naše ploskanje in navijanje) 24. decembra.

Središčani na snemanju

Božično-novoletni

ROCK & POP

Koncert

Sokolana,
26. december 2016
ob 19. uri

Eric Clapton ABBA Tina Turner Tom Jones
Carlos Santana Joe Cocker QUEEN

v izvedbi
GODBE NA PIHALA SREDIŠČE OB DRAVI

Znameniti poševni oder, ki pa nam ga žal ni uspelo preizkusiti, čeprav smo se trudili pretihotapiti na vrh stopnic.

Tokratni gostje oddaje: Nejc Šmit, Darja Gajšek, Igor Štumulak, Klemen Bunderla, Tina Gorenjak, Mojca Funkl in Matjaž Javšnik

Praznično okrašena Ljubljana

Silva Marčec, Kulturno društvo Obrež

Trst je bil naš (folklorni)

V nedeljo, 27. novembra, je bil Trst res malo naš. Folklor ni samo učenje plesov, je tudi spoznavanje naše bližnje in daljne okolice. In res smo se tisto nedeljo veliko naučili. Nekaj malega od tega naučenega bom prenesla na papir in vas navdušila ne samo za obisk Trsta, ampak tudi za folkloro.

Najprej je bilo povabilo. Potem je sledil odgovor – ja, seveda smo za to, da pridemo (mi smo vedno za ...). Rezervirali smo avtobus, skupaj znosili nekaj (malega) pijače in nekaj več hrane, se v nedeljo zjutraj dobili pred Domom kulture Obrež in krenili proti Italiji. Ker je življenje »nas umetnikov« težko in ker se ob petkih na vajah po večini ne zberemo vsi, smo imeli vaje še med potjo. Na avtobusu so bile pevske in pivske vaje, na počivališču ob avtocesti pa še plesne in »lačne« vaje. In tu smo že osvojili prvo lekcijo novega znanja – če hočeš iti lulat (ženske), moraš imeti petdeset centov. Pot do Trsta je minila z »nadzvočno hitrostjo«.

Druga lekcija novega znanja je sledila takoj po prestopu državne meje – če šofer zgreši cesto, so potniki deležni več pogleda na pokrajino. Skozi Trst smo se peljali dvakrat. Parkirali smo po navodilih, ki mi jih je poslal vodja folklorne skupine Stu ledi, katere gostje smo bili. Peter mi je poslal tudi načrt za potepanje po Trstu. In smo šli po ulicah, ki so bile označene. Tretja lekcija iz znanja je bila zelo obsežna: videli smo Narodni dom (simbol Slovenstva), cerkev svetega Antona, srbsko pravoslavno cerkev, Piazza del Pontteroso (obudili smo spomin na nakupovanje kavbojk), na Piazza della Borsa so imeli postavljene jaslice, vendar brez Jezuščka (ker se še ni rodil), šli smo mimo rimskega teatra in končno prispeli do najstarejše cerkvice v Trstu, cerkve svetega Silvestra (iz 11. stoletja). Zakaj je bil sv. Silvester tisti dan tako pomemben? Zato, ker je to lepo ime. Zraven te cerkvice, ki je res mala, pa stoji zelo velika cerkev Marije Velike. Navezovanje na besedo skromnost bi bilo zelo neokusno.

Četrta lekcija znanja: ne hodi tam, kjer je ograjeno z ograjo. Bilo je pa tako. Veliko turistično ladjo (petnadstropno) smo hoteli videti čisto od blizu. Uspelo nam je, vendar so nas varnostniki in karabinjerji zelo ostro opazovali. Sicer

jih pa itak ne bi razumeli, če bi nam hoteli kaj dopovedati. Ograjeni prostor pred ladjo je bil namenjen avtobusom, ki so turiste z ladje peljali na izlete (verjetno tudi v Slovenijo).

Če si v Trstu, si moraš privoščiti kavo. Biti pa moraš poučen o tem, kje dobiš drago in kje poceni kavo. V Trstu pretovorijo največ kave v Italiji. V dobri in lepi restavraciji te bo kava stala tudi dvanajst evrov. Mi smo raje izbrali mali »pajzlček«, ki je bil ob obali, nedaleč stran od občudovane ladje. Da je bil lastnik čisti Tržačan, smo ugotovili po tem, ker ni obvladal nobenega drugega jezika kot italijanščino. Peta lekcija: če greš v Italijo, se nauči vsaj številke po italijansko. Mi smo situacijo obvladali.

Vinico je potrebno doživeti!

S pomočjo navigacije v avtobusu smo na cilj, Prešernovo gledališče v Boljuncu, prispeli brez zapletov. S sporazumevanjem nismo imeli težav, saj so vsi govorili slovensko. Nastop smo oddelali zelo »všečno«. Po nastopu pa smo jedli, trikrat ugibajte kaj. »Če si v Italiji, ješ makarone,« je izustila ena neimenovana. Makaroni so bili z mesom, meso smo dobili še posebej, pa mandarine, pa pecivo za domov ...

Če si lep in mlad, prideš tudi na naslovnico časopisa. Časopis Primorski dnevnik bo mogoče odskočna deska v svet manekenstva za našo najmlajšo plesalko. Mogoče se celo bogato poroči ...

Folklorniki smo se potepali tudi v mesecu oktobru. Povabljeni smo bili v Petrovče pri Žalcu in v Vinico na Hrvaško (desni breg Drave). Petrovče si bomo zapomnili po fontani piva v Žalcu in po tem, da smo bile ženske že v Tepanjah neverjetno rdeče v obraz. Težavo je rešila Lara z obilnim nanosom pudra. O količini popitega piva bo pisal »rumeni tisk«. O Vinici se ne bom preveč razpisala, ker Vinico moraš doživeti.

Ena skupinska v Žalcu pred prvo fontano piva v Evropi

Lara Resman, univ. dipl. mikrobiologinja

Vrtnarimo z mikrobi

- ko zelenjava ni več najpomembnejši prebivalec vrta

Vrtiček niso le rastline, ki tam rastejo zaradi naših potreb. **Vrtiček je ekosistem, sestavljen iz veliko neločljivo povezanih delov v celoto.** Zemlja v tem sistemu ima, kar se tiče rastlin, dve najpomembnejši nalogi – je opora njihovim koreninam in je vir hranil. Tla pa niso le skupek neživih delcev, hranil in vode, ampak so dom številnih mikro- in makroorganizmov, ki s svojimi dejavnostmi vplivajo na njihovo strukturo, dostopnost hranil in vode, živijo v sožitju z rastlinami, skrbijo za kroženje hranil, ti organizmi se borijo za svoj prostor, iščejo hrano, jedo eden drugega in tudi rastline, razkrajajo odmrle organizme ... Organizmi v tleh dejansko ustvarjajo tla, kakršna želijo imeti: živa tla se ne zbijajo, **živa tla se ne zakisajo, v živih tleh ni pomanjkanja hranil in mineralov zaradi neprimerne pH, živa tla so zračna, zadržujejo vodo in aktivno skrbijo za zdravje rastlin.** In če poskrbimo, da se talni

prebivalci dobro počutijo, potem posledično tisti nad tlemi, torej rastline, zadovoljno rastejo. Konec koncev med njimi vlada sožitje.

V tleh živijo milijarde organizmov, večina je očem nevidnih in med njih spadajo bakterije, glive in praživali. V tleh živi še na tisoče drugih, večjih živali, od najmanjših nematod in pršic do večjih – hroščev, pajkov, stonog, deževnikov, krtov ... Vsak je del kompleksne prehranske verige in na koncu so njihovi izločki hrana rastlinam in njihova mrtva telesa hrana bakterijam in glivam. Tudi rastline

so pomemben člen talne prehranjevalne verige. Iz zraka vežejo ogljikov dioksid, ga pretvorijo v organsko obliko, nekaj ga porabijo za izgradnjo svojih teles, nekaj pa ga izločijo

Pestrost življenja v zemlji

skozi korenine in je hrana za njihove talne zaveznike. Rastline s svojimi koreninami ščitijo tla pred erozijo, nudijo dom talnim prebivalcem, njihova biomasa je vir organske snovi v tleh, aktivno pa so udeležene tudi v nastajanju same prsti iz matične kamninske podlage in pri nastajanju humusa.

Praktičen pristop k ohranjanju oziroma povečanju živosti tal je najlažje povzeti z zgledom iz narave. Če pogledamo gozd kot končen, vrhunski, samooskrben ekosistem narave, vidimo, da brez kakršnegakoli človeškega posega rastline ne samo da obstajajo, ampak bujno rastejo. Nihče ni tal v tem gozdu nikoli prekopaval, nikoli gnojil, pa vendar rastlinam ne manjka hranil. **Nalogo lopate, motike, kompostiranja in gnojenja opravljajo organizmi v tleh** – oni s svojimi dejavnostmi tla zračijo in skrbijo za kroženje hranil. Tla v gozdu in kjerkoli v naravi, kamor ni posegel človek, so vedno pokrita – z listjem, s podrastjo, travo – in ta naravna zastirka ščiti zemljo in nje-

Mikorizna gliva poveča koreninski sistem.

ne prebivalce pred vremenskimi vplivi – izsuševanjem, zbijanjem, erozijo, mrazom ter je vir hranil za talne organizme in posledično rastline.

Pristopi za oživiljanje tal

- **Kompostirajmo**, tako poskrbimo za vračanje organske snovi in koristnih organizmov v tla. Kompost rahlja tla, zadržuje vodo in je vir hranil – elementov, ki jih rastline potrebujejo za rast.
- Zemlji lahko primešamo katerega od **izboljševalcev tal** – aktivirano biogljje, kameno moko, zeolit, pepel, pesek, glino, opečnati drobljenec ... odvisno od teksture naših tal in tega, kaj želimo doseči.
- **Dodajmo koristne mikroorganizme** – uporabimo pripravke z **efektivnimi mikroorganizmi in mikorizne glive**. Naredimo **komposti čaj**, s katerim namnožimo mikroorganizme iz komposta.

RECEPT ZA KOMPOSTNI ČAJ

1,5 kg komposta
po želji pest vrtna ali gozdne zemlje
po želji 50 mL efektivnih mikroorganizmov
20 l vode
30 g sladkorja
30 g melase
2 žlici ovsenih kosmičev
zračna črpalka (najmočnejša akvarijska)
Približno 2 dni zalivamo ali škropimo.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

– **Tla zastirajmo** – s slamo, z listjem, nedozorelim kompostom, s travo, z ostanki rastlin.

MIKORIZNE GLIVE

V naravi je več kot 90 % rastlin preko korenin povezanih z glivami. Gliva in rastlina *živita* v sožitju, kar pomeni, da imata od tega obe korist. Gliva dobi od rastline sladkorje za svojo rast, v zameno pa nudi rastlini vodo in minerale. Takšna rastlina je bolj odporna na sušo, pomanjkanje hranil in koreninske bolezni.

– **Ne prekopavajmo in ne preobračajmo zemlje**, za rahljanje zemlje uporabimo orodja, ki ne rušijo strukture tal – prezračujemo z vilami, rahljači ... z mešanjem slojev tal namreč pretrgamo prepnete glivnih hif, porušimo stalne poti podtalnih živali, mikroskopsko majhne bakterije pa prestavimo v okolje, ki ga niso navajene, in lahko odmrejo.

– **Izoghnimo se uporabi pesticidov**, saj ti pobijajo tudi koristne organizme. Ko bomo vzpostavili dober ekosistem, bo ta poln koristnih organizmov, ki bodo poskrbeli, da se tisti, ki povzročajo bolezni, ne bodo preveč namnožili in povzročali težav.

– **Mineralna gnojila** pa uporabljamo le na podlagi analize tal, ko smo prepričani, da posamezen element res potrebujemo. V tleh mora biti razmerje med hranili ravno pravnjše, z nepravilno uporabo pa ga lahko hitro porušimo.

Ko vztrajamo nekaj časa (kašno leto, dve) z metodami in sredstvi, ki oživljajo zemljo, se v zemljo naselijo zelo različni koristni organizmi, vzpostavi se talna prehranjevalna veriga, rast in zdravje rastlin pa postaneta logična posledica delovanja talnih prebivalcev. In ko s takimi očmi pogledamo na svoj vrtiček, postane naša glavna skrb skrb za živa tla.

Zato pa – nahranimo življenje v zemlji in zemlja bo nahranila nas!

Za dodatne informacije in nasvete o opisani temi ter o vrtnarjenju na splošno se lahko obrnete na avtorico članka osebno, na njen e-naslov lara_resman@yahoo.com ali na tel. št. 070 613 795.

EFEKTIVNI MIKROORGANIZMI

EM™ so združba koristnih mikroorganizmov, ki jih je razvil japonski strokovnjak dr. Teruo Higa. Z združenimi močmi ustvarjajo pozitivno ravnovesje v okolju in skrbijo za odpravo številnih nevšečnosti tako v kmetijstvu kot v drugih okoljih – odpravljajo smrad, omogočijo nastanek dobrega komposta, borijo se s škodljivimi mikroorganizmi, skrbijo za zdrava tla, izboljšajo prebavo ...

Romana Suhodolčan, Turistično društvo Središče ob Dravi

Ljubljana je lačna!

Naše Turistično društvo je bilo povabljen v oddajo Dobro jutro na RTV Slovenija.

23. septembra 2016 smo se stara delovna garda – »copernce«, kot nam reče Danek, zjutraj ob 4.30 odpravile od doma. Stanč nas je peljal s kombijem. Zjutraj nas je malo zeblo, potem nam je bilo pa pošteno vroče. Ob 7. uri smo morale biti že na tržnici BTC. Ko smo prispeli na tržnico BTC, nas je tam že čakala ga. Merljak in ekipa RTV. Treba je bilo zelo hitro postaviti mize in pripraviti vse za snemanje. Največje začudenje je bilo, ko smo začele nositi iz kombija. Vsi so samo gledali, kje jemljemo in kaj vse imamo. S seboj smo pripeljali res ogromno različnih jedi – okrog šestdeset – vse je bilo iz buč. Hvala tudi tistim, ki ste ostale doma, ste nam pa

pomagale. Spekle ste potice, kruh, pecivo. Hvala tudi Slaščičarni Rupert in Pekarni Prosnik. S seboj smo prinesle tudi ogromno dobre volje in smeha, kot se je videlo tudi v sami oddaji.

Najprej smo postavile tri velike mize jedi kot razstavo, zraven smo imele še dve mizi za pogostitev obiskovalcev in mimoidočih. Naša Vesna je kuhala v velikem kotlu bučni golaž. Zdaj pa, zakaj so v Ljubljani lačni. Lačni so zdrave in domače hrane. Res, da je bilo vmes tudi nekaj požrešnosti. Toda ljudje so videli napovednik oddaje z vso to našo hrano, zato so drli na tržnico. Je pa tudi res, da so po končanem snemanju razgrabili vse. V 15 minutah je bilo vse prazno. Kaj takšnega še nismo doživele, to je bila malo komedija, malo pa tudi grozljivka. Vesni so že prej veselo praznili kotel, tako da so lahko posneli samo kotel, ker je bil skoraj prazen, golaža niso mogli pokazati.

Nadaljevanje na naslednji strani

Naše turistično društvo z voditeljico Katjo Tratnik ter ostalimi udeleženci oddaje. Naši člani so predstavili pristne domače središke proizvode, ki so šli za med.

Nadaljevanje s prejšnje strani

Mene to preganja že od 23. septembra. Imamo zemljo, imamo pridne ljudi. Zdrave, doma pridelane hrane, pa nam primanjkuje, v supermarketih pa imamo ves balast sveta.

Pa še to vam povem, zraven nas se je predstavljala tudi trgovina iz BTC z bio eko slovensko hrano. Ugotovile smo, da prodajajo kitajske bučne koščice. Ljudje pa kupujejo, ker mislijo, da je naše, da je zdravo. Kvalitetne hrane, res naše domače, nam primanjkuje. Zdaj boste rekli, da pametujem. Res me boli srce, ko vidim, da orjemo že na cesto, da zraste čim več. Nič zato, če ni jarka, pa stoji vse skupaj v vodi. Ne, mi to tako ali tako odpeljemo v bioplinarno. Kaj smo res tako zabiti, da ne znamo našemu pridelku dodati dodane vrednosti?! Ogromno nas je bilo v Avstriji v Vulkanlandiji. Oni imajo pršutarno, prodajajo pršut, imajo aronijo, imajo – ne vem kaj še ... Oni so si izmislili zgodbo, pa je res ali ne. Oni zgodbo prodajajo.

Ne vem, kaj naj še napišem, res ne vem ... Znamo delati. Že večkrat smo dokazali, kaj lahko naredimo samo iz buč, ogromno. Ne samo olja. Pečemo bučni kruh, potico, pecivo, delamo marmelado, liker, kozmetiko, pa da ne naštevam. Tako znamo tudi iz vseh drugih živil, pšenice, ajde, krompirja, mleka itd.

Pa še nekaj. Ne čakajmo na državo in našo politiko, sami vidimo in občutimo, kako mačehovsko se obnaša do nas. Naredimo nekaj sami. Če je g. Židan, ki je prvi poklican, da se naše delo, naš kmet začne ceniti, podpisal sporazum CETA zato, ker so ga podpisali SD v EU, potem nam je lahko jasno, kaj moramo narediti, da bomo preživeli.

Marsikdo bo rekel, lahko je pametovati. Tudi jaz vem, da je v to treba vložiti dosti truda, dosti žuljev in dosti dobre volje.

Tudi mi imejmo svoj moto: Namesto, da nesem evro v supermarket za jajca, mleko, meso, kruh, moko, ga nesem sosedu, on pa ga bo prinesel meni, ker tudi jaz imam nekaj za njega.

Kmalu bodo prišli tudi Ljubljančani, vendar ne bodo dobili zas-tonj, ampak bodo plačali, ker vedo, da imamo dobro, zdravo in bio slovensko.

Milica Šavora, Središka jesen

Središka jesen – v stare čase

Za prijateljstvo se je treba potruditi, kajti prijatelj je dragocen dar. Imeti veliko prijateljev je velika sreča, nobenega pa huda bolečina. Živimo v času, ko se moramo odločiti, komu bomo podarili svoj čas. Čas skozi vse leto, ki si ga podarjamo med seboj na naših srečanjih iz tedna v teden, ni izgubljen, saj je podarjen prijateljicam. Kljub prijateljstvu in druženju v naši skupini pa si privoščimo tudi počitnice. Pred počitnicami si privoščimo tudi izlet, ki ga načrtujemo vsako leto. Letos je bil naš izlet načrtovan v bližnjo okolico.

V začetku junija smo se odpeljale do Velike Nedelje. Zanimiv je nastanek kraja oziroma ime kraja, ki je povezano z dogodkom, ko so vitezi nemškega križniškega reda, ki so se naselili na Slovenskem, pomagali v bitki Frideriku Ptujskemu premagati Ogre. Bilo je na veliko nedeljo – veliko noč. Zato je Friderik v spomin na ta dogodek poimenoval kraj Velika Nedelja, križniškemu redu pa je v zahvalo za pomoč v bitki podaril posest pri Veliki Nedelji.

Največ časa smo posvetile ogledu velikonedeljskega gradu. Križniški grad se prvič omenja leta 1273. Opazi se zgodnje baročna arhitektura. Grajska stavba je dvonadstropna, štirikotna z notranjim zelo urejenim dvoriščem. Ta urejenost dvorišča nas je zelo pozitivno presenetila. V notranjosti gradu je baročno stopnišče in kapela z baročnim stukom na stropu. Grajska kapela je bila obnovljena v 18. stoletju in dobila veliko oltarno sliko Marije s sv. Jurijem. Ta mojstrovina se nahaja v Pokrajinskem muzeju Ptuj-Ormož. Daleč po svetu pa sta znani plastiki sv. Barbare in sv. Katarine iz časa okoli leta 1415. Po ogledu še etnološkega muzeja v gradu smo nadaljevale pot. Navdušile smo se nad Koglom in Vičanskim bregom, saj se nam je odprl čudovit razgled po Seneški dolini. Nato smo se še ustavile na Grajski pristavi v Ormožu in si ogledale razstavo »Kako se je nekoč pralo in likalo«. To zanimivo razstavo je pripravila gospa Manica Hartman. Naš izlet smo nadaljevale do naravnega rezervata Ormoške lagune. Privoščile smo si miren

sprehod. Oglašale so se samo raznovrstne ptice in čudoviti bivoli, ki tukaj domujejo. Bile smo obzirne, da jih nismo vznemirjale.

Ko smo se vračale proti domu, smo v Frankovcih obiskale domačijo, kjer redijo poleg rač, gosi, kokoši še noje. Bili so enkratni. Polne doživetij smo končale čudovit izlet. Zaželele smo si lepe počitnice. Zahvalile bi se voditeljicama Silvi in Tatjani, ki sta nam omogočili, da je izlet čudovito uspel. Na svidenje pa spet v jeseni.

Skupina Središka jesen na velikonedeljskem gradu

KOTIČEK DRUŠTVA UPOKOJENCEV

Gabrijela Kuhar, Društvo upokojencev Središče ob Dravi

Moj dopust, gremo na morje

Sin me je povabil, da grem z njegovo družino za nekaj dni na morje. Po nekajdnevnem premisleku sem pristala.

Spakirala sem potrebne stvari v kovček, ga naložila v avto in se odpeljala k njim na dom. Dobrih 70 kilometrov. In bila pripravljena. Ja, jutri pa greva in se pridruživa njegovim, ki so že na morju, saj je on to noč še bil na delu. Zvečer udobno zleknjena na kavču želim pogledati revije, ki sem jih namenila za kratkočasenje v kakšni senčki.

In zgodba se začne. Iščem očala, nikjer jih ni. Brez očal ne morem brati, še manj bistrimi svoj um z reševanjem križank. In kaj zdaj? Teden dni brez branja in zapletanja pri poskusih, da kaj preberem, npr. cenik v jedilnem listu ali za spominček v trgovini.

In se odločim. To je moja napaka, grem pač nazaj domov po očala. Nekaj čez 21. uro sedem v avto in se odpeljem.

Vozim se, rada bi bila čim prej na cilju, želim si lahkotne in mirne vožnje. Pa glej ga zlomka! Zabavati me začne moj um. Naenkrat se v mislih začnem pogovarjati z vozniki na cesti. Motijo me luči, sprašujem jih: »Kaj pa zdaj vi ob tej uri na cesti. A ne bi zdaj bilo prijetneje, da bi dremuckali ob televiziji ali ob dobri knjigi? Vaše luči, ki mi svetijo naproti, me motijo. In seveda me motijo luči voznikov za menoj. Ja, zakaj ste tako pozno na cesti, ko imam jaz tako pomembno pot?« Tudi njih okaram, zakaj so prav zdaj tukaj, da me motijo s temi lučmi. Tiste, ki pa so vozili pred menoj in to v tempu, ki je meni ustrezal, sem pa

hvalila in jim govorila, da so dobrodošli, naj kar tako lepo vozijo še naprej in radi se imejmo.

In to kar meljem v mislih, povem vsem še glasno. In zatem prostor v avtu izpolni glasen sproščujoč smeh. Od srca se smejim sama sebi.

Kako dober je bil ta miselni pogovor.

Ko pripeljem domov, me začudeno prestreže vnuk: »Ja, babica kaj pa zdaj ti delaš tukaj?« »Nič hudega,« sem rekla, »samo po očala sem prišla.« »Veš, vožnja sploh ni bila naporna in tudi nazaj ne bo, saj so ves čas bili ob meni, sovozniki.« In sem mu povedala. Vsak voznik v drugih avtomobilih je bil za nekaj kriv ali dober, le jaz edina sem imela vso pravico biti na cesti, ob tej uri in prav tam. In ker smo vsi srečno in varno vozili, bo tako tudi nazaj. Bodi brez skrbi. O, ti sveta preproščina, kako se je vnuk smejal. In tako je tudi bilo. Ampak temu potovanju, tej zgodbi so se pridružili še policisti ... »Kontrola prometa,« so rekli in to kar na dveh krajih. »Srečno in varno vožnjo,« so dejali prav prijazno, posebej še ena luštna svetlolasa policistka. In kmalu sem prispela tja, od koder sem se odpravila po očala. Vse dobro in prav. Le ena zgodba življenja se je še odvila. Ker sina še ni bilo doma, sem na hitro dogodek zapisala in rekla: »Lahko noč vsem in vsakomur, ki je legel k počitku, vsem voznikom pa varno in srečno vožnjo.«

In to velja za prav vse, ki vozijo podnevi ali ponoči – tudi tebi, ki zdaj to bereš.

Zdenka B. Slavič, predsednica Društva upokojencev Središče ob Dravi

Jesenski izlet ali obluba dela dolg

Ob obisku Lendave in lendavskega razglednega stolpa, ki je pred dvema letoma, ko smo bili tam, bil še v gradnji, smo se dogovorili, da bomo spet prišli, ko bo stolp zgrajen.

In tako sem slišala od našega staroste, gospoda Podgorelca: »Zdenka, še pomniš, kaj si nam obečala?« Najprej sem morala kar pomisliti, na katero oblubo se vprašanje nanaša. Oblube zelo rada izpolnim, če so le v moji moči in tako smo se skupaj z upravnim odborom odločili, da jo zopet mahnemo v prekmursko-lendavski konec. Že prejšnje generacije so uvedle izlete na Madžarsko in s tem povezano nakupovanje v Lentiju.

Včasih je bil ta jesenski izlet povezan tudi z martinovanjem v Črenšovcih. Datum smo zaradi večje verjetnosti ugodnejšega vremena pomaknili malo naprej in tako so zadnja leta ti izleti že ob koncu oktobra. Letos smo šli 27. oktobra. Večina starih navdušenih popotnikov in nekaj tistih, ki so se nam pridružili prvič. Zbralo se nas je 86, kar za dva avtobusa. Lepo! Nekoč sem nekje prebrala: »Proti osamljenosti in negativnim mislim je najboljša družba veselih ljudi«. In ljudje se na takšnih izletih po navadi sprostijo, pozabijo na vsakodnevne skrbi in jim je res lepo. Vsak sam mora za to poskrbeti, če pa še kdo prevzame organizacijo – pa še toliko boljše. Z veseljem smo medse sprejeli še nekaj mlajših sorodnikov in upokojencev iz Ormoža in Ivanjkevcv. Vreme? Čisto solidno. Predvsem ni deževalo in ni bilo preveč mrzlo, pa tudi sonce se nam je malo nasmejalo.

Izletniki pred turistično atrakcijo – razglednim stolpom Vinarium v Lendavi

Prva jutranja kavica v gostilni Jaklin v Črenšovcih, nato postanek pred lendavskimi termami, kjer sta izstopila dva naša člana, ki sta se odločila za kopanje. Ostali smo nadaljevali pot v Lenti. Kako prijetno je sedaj potovanje med državami, ko te na meji ne ustavljajo, ne strašijo s strogimi pogledi in z orožjem!

Nakupi. Čeprav si nekateri že doma rečemo, da nimamo kaj kupiti, da ničesar ne rabimo, pa se vedno najde kaj zanimivega in oblube

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

nam splavajo po vodi. Torbice, puloverji, čevlji, nogavice, spodnje perilo, bluže, kostimi, klobase, kostanj in še bi lahko naštevala. Kar prijetno je tudi posedeti v bifeju, kavarnici, gostilni. Jezik? Noben problem! Če ti nekdo hoče kaj prodati, se že nauči par besed, sicer pa se tudi z mimiko in »ročno telovadbo«, da kaj dopovedati.

Ko smo nazaj grede pobrali naša lepo umita kopalca, smo se podali med lendavske gorice, posejane z ličnimi vikendi in manjšimi stanovanjskimi hišami, po res zelo ozki cesti do razglednega stolpa Vinarium. To je tisti stolp, ki ga lahko vidimo tudi na televiziji. Enkratna pridobitev za Lendavo in razvoj turizma v tem okolju. Kljub nasprotovanju nekaterih domačih »nejevernih Tomažev« so bili tisti, ki so verjeli v uspeh tega projekta, bolj odločni in vztrajni in so uspeli! Že v prvem letu, ko je bil stolp dograjen, se je obisk turistov močno povečal. Do oktobra je bilo v Lendavi 100.000 gostov. Za vzpon na ploščad v višini 40 metrov (vrh stolpa je na višini 53,5 metrov) je cena za skupine ali upokoјence 5 evrov, če greš po 240 stopnicah peš ali pa se pelješ z dvigalom. Razgled sicer res ni bil idealen, a napisi na ograji so nas usmerjali, da smo izvedeli, v kateri smeri je Budimpešta, Dunaj, Zagreb ... In tudi naše Središče.

Na severovzhodu se je v vseh jesenskih barvah kopal v skromnem jesenskem soncu čudovit gozd. Mislim, da madžarski. Nekateri so si v kavarnici v pritličju privoščili kavo ali kaj drugega, drugi so tešili lakoto pri stojnici z madžarsko specialiteto langoš, tretji so šli na sprehod med vinskimi trtami.

Stolp in okolica – res vredno ogleda!

Zadnja postaja zopet gostilna Jaklin, kjer so nam postregli okusno kosilo, sledilo je pečenje kostanja in pokušnja res odličnega mošta in potem še simulacija martinovanja – krst mošta. Čeprav časovno nekoliko prezgodaj, a v kljub temu zabavno. Nato pa za nekatere najbolj sproščeni del izleta: muzika, ples! Kako veselo se vrtijo naši plesalci, kar za občudovati jih je. Poskočni, živahni, spretni, dobri in manj dobri plesalci, a glavno je, da uživajo v zdravem gibanju. Tudi tisti malo bolj okrogli ali pa tisti, ki so bili operirani na kolkih! Ker je premalo pogumnih moških plesalcev, se vrtijo tudi ženske med seboj. Zakaj pa ne?!

Bilo je prijetno in veselo. Še bomo šli! Saj nikoli ne vemo, kdaj bo konec vsega lepega, ko bomo prisiljeni čepeti doma in ne bomo mogli nikamor iti.

Danica Žerjav

Mandarine, mandarine ...

Jesen je bila lepa pa smo rekle: »Gremo me po svoje ali pa babice gredo na jug«. Bilo nas je šest, prijetna družba, ki se je priključila ostalim izletnikom, in smo resnično šli na jug. Dva dni smo raziskovali otok Hvar in uživali v mediteranski klimi. Ugotovili smo, da na otoku življenje nima takega tempa kot na celini. Hvar je znan po tem, da ima med letom največ sončnih dni, saj gojijo trto, oljke, mandarine, nešteto zdravih rastlin, kot so žajbelj, rožmarin, sivka in še mnoge druge. Dežja je dovolj, da je otok lepo zelen.

Po otoku smo se vozili z avtobusom. S trajektom smo pristali v Starem Gradu,

pot smo nadaljevali v Jelso, Vrbosko in Hvar, vsepovsod smo si ogledali mestne znamenitosti ter obiskali največjo vinsko klet na otoku, kjer smo bili na degustaciji njihovih vin. Precej glasni smo zapuščali

prizorišče, malo zaradi dobre žlahtne kapljice, malo pa zaradi njihovih precej visokih cen že pri odkupu grozdja in končnega proizvoda.

Tretji dan smo se odpeljali v Sućuraj, kjer se otok najbolj približa celini, vkrcali smo se na trajekt in kmalu pristali. Pot smo nadaljevali v dolino Neretve, kjer smo si sami nabirali mandarine. Tudi to je bilo pravo doživetje. Na končni cilj, kjer smo imeli piknik, pa smo se morali peljati po velikem jezeru, med trstičjem in žal že odcvetelimi lokvanji, s trupicami.

Zaradi lepega doživetja polni dobre volje smo prispeli v pozni nočni uri nazaj domov.

Zdenka B. Slavič, predsednica Društva upokojencev Središče ob Dravi

Jožetu Kuharju v spomin

Naše upokojenske vrste se redčijo, od nas odhajajo naši najzaslužnejši člani. V zadnjih letih je odšlo kar nekaj upokojencev, ki so pripomogli k uspešnemu delu Društva upokojencev Središče ob Dravi in naše ožje kegljaške sekcije.

Eden takšnih zaslužnih

članov je bil tudi Jože Kuhar. Ob pomoči njegovih domačih je nastal tudi ta njegov življenjepis.

13. julija letos je za vedno zaprl svoje trudne oči Jože Kuhar, Joža za prijatelje, iz Središča ob Dravi. Zamrl je njegov širok nasmeh, omahnile so roke, ki so tako rade veselo pomahale v pozdrav.

Rodil se je materi Alojziji in očetu Jožefu leta 1934. V rani mladosti je ostal brez očeta. Njegov dedek po materi je bil njegov vzornik, ki je nadomestil očetovo ljubezen, bila sta zaupna prijatelja.

Po končani osnovni šoli je želel v strojno tehnično šolo v Mariboru. Mati ni zmogla pokrivati stroškov za bivanje v Mariboru, zato je ostal eno leto doma, pomagal na kmetiji ter opravljal priložnostna dela. Po enoletnem premoru se je vpisal v obrtno šolo za poklic mizarja, čeprav je še vedno sanjal o poklicu strojnika in kot samouk kasneje razvil neštete strojniške veščine, kar je pri svojem delu koristno uporabil.

Obrtno šolo je končal z odliko in s številnimi pohvalami. V začetku leta 1954 se je zaposlil v takratni mizarški delavnici. Leta 1960 je opravil mojstrski izpit in leta 1982 Šolo za poslovodne kadre Kranj. V delovnem razmerju je ostal načeloma vedno v istem podjetju. Dogajale so se organizacijske spremembe in spreminjali so se naslovi podjetja, nazadnje Marles Maribor Notranja oprema Središče ob Dravi, kjer je dva mandata opravljal vodstveno delo direktorja. Spreminjale so se delovne dolžnosti – od skupinovodje, vodje proizvodnje, vodje obrata in direktorja. Upokojil se je leta 1991.

Vedno si je prizadeval za napredek. Doma v družini, kjer je z vso ljubeznijo zagotovil prijeten in prijazen dom. V delovnem okolju,

kjer je z nešteti inovativnimi in domiselnimi rešitvami organiziral delo in čestokrat sam poprijel za delo na terenu, ko je za opremo po meri bila zahtevana vrhunska kvaliteta in trdo vezujoči roki izdelave in montaže po celotni Jugoslaviji (zvezna carina, ambasada, vojaški objekti, letališče, hoteli). Kot vodja in direktor je z izjemnim čutom skrbel za izboljšanje delovnih pogojev in bil vedno sočutno pripravljen pomagati posameznikom v osebnih stiskah. Ob družabnih srečanjih pa je s svojim širokim nasmehom in igrivostjo poskrbel za dobro razpoloženje.

Njegovo stremljenje k boljšemu se je izražalo tudi širše v okolju. V letih, ko je opravljal funkcijo predsednika Sveta krajevnosti Središče ob Dravi, in še kot predsednik trškega sveta je skupaj z Ivom Bezjakom bil prvi, ki je v tedanjih pogojih in razumevanju deloval s ciljem za čistejšo in prijaznejše okolje. Že takrat so nastala razmišljanja in prve zasnove kanalizacije in bili so položeni prvi kanali.

Po upokojitvi je iz Portoroža pripeljal keglje in pripravil prostor za kegljanje kar na domačem dvorišču. Prijateljevanje in druženje se je širilo in kegljišče je dobilo svoje mesto v družbi in v prostoru pri Sokolani. Danes so središki kegljači prepoznani in uveljavljeni in sledila so številna tekmovanja in seveda pokali. Ko je zaradi bolezni že začel opuščati tekmovanja, srce pa je še vedno bilo za kegljanje, je še vedno rad presenetil z izboljšavami. Samoiniciativno je doma naredil police za pokale v prostoru za druženje in jih tudi namestil. Ob kegljišču je nasadil drevesa, ki danes ob vročih dneh prijetno hladijo njemu drage prijateljice in prijatelje. V dneh boljšega počutja je občasno tam posedel in v tišini obujal spomine. Naredil je še ograjo za kegljišče iz avtomobilskih gum.

Dobro se je počutil, če je bil povabljen v njihovo družbo ob rojstnih dnevih. Rad je pripravil majhno presenečenje, kar ga je osrečevalo. Srce mu je pri tem zaigralo, kar je pospremil s svojim značilnim širokim nasmehom.

Na domu so bile rože in okrasno grmičevje njegova velika ljubezen. Sadil in skrbel je zanje in jih negoval z izjemno ljubeznijo. Povsod, na vsakem prostem koščku zemlje, na gredi, na oknih, ob fontani, v loncih in lončkih. In še posebej vrtnice, ki jih je tako rad poklanjal. To je bil njegov svet lepote za oči in srce. Dragi Joža, hvala ti za vse, kar si napravil v našem društvu, še posebej na področju kegljaštva.

Čestitka

DRAGI PRIJATELJI UPOKOJENCI!

V naših letih nikoli ne vemo, kaj nam bo prineslo prihodnje leto. Upati in verjeti moramo v najboljše.

Želim vam predvsem mnogo zdravja, mnogo iskrenih prijateljev in da bi se še večkrat srečali v veseli družbi na izletih, zaplesali na naših veselicali, da bi viseča krogla dobro podirala keglje, da bi prinesli veselje in razumevanje nemočnim in osamljenim in da bi pridne roke izdelale še mnogo lepih izdelkov.

Vse najboljše želim tudi vsem našim sokrajanom.

Predsednica DU Središče ob Dravi
Zdenka Blanka Slavič

Utrip v vrtcu in šoli

Katja Volgemut, Vrtec Navihanček

Tetka Jesen

Prvi jesenski dan smo v vrtcu obeležili z obiskom prave tetke Jeseni. Med nas je prišla s polnim vozom dobrot, ki so jih otroci poimenovali, in potem tudi uporabili za izdelovanje različnih

figur, skulptur in izdelkov za okrasitev. Otroci so izrezovali iz poljskih pridelkov, trebili so buče, luščili koruzo ...

Pred vrtcem smo na koncu v čast tetki Jeseni postavili še našo tetko in jo obkrožili z otroškimi izdelki in poljskimi pridelki.

Katja Volgemut, Vrtec Navihanček

Tradicionalni slovenski zajtrk v vrtcu

Vsako leto tretji petek v mesecu novembru tudi mi v Vrtcu Navihanček obeležimo tradicionalni slovenski zajtrk. Letos smo aktivnosti raztegnili kar na ves teden.

Najprej smo se v torek odpravili do čebelarja Frančka Štamparja, ki nam je pokazal čebelnjak, panje in satovje. Ker pa so zdaj čebele v stanju mirovanja, smo se dogovorili, da bomo spet prišli

spomladi in si ogledali, kako čebelar iz satnic pridobi med. Takrat bomo med tudi poskusili.

V sredo smo obiskali Pekarno Prosnik, kjer smo se zelo ogreli. Ogledali smo si prostore in velikansko peč, v kateri se kruh speče,

ter poimenovali sredstva, ki jih peki rabijo za peko kruha, na koncu pa smo pekovske izdelke tudi poskušali.

V četrtek smo se odpravili na kmetijo k Rakuševim v Obrež. Tam smo si ogledali krave, telčke in bike, zanimivo pa si je bilo ogle-

dati tudi stroje za molžo in nato tudi veliko posodo, v kateri hranijo mleko. Poskusili pa smo tudi njihov domači sir z orehi.

V petek pa smo (po tradicionalnem slovenskem zajtrku) skupaj z Mitjem Bogdanom iz ansambla Žargon zapeli pesem Čebelar, ki so jo zapeli tudi ostali vrtci in šole po vsej Sloveniji ob istem času. Za srečo pa nas je obiskal tudi dimnikar David, ki nam je predstavil svoj poklic, in povedal, zakaj je le-ta tako pomemben.

Vsem sodelujočim se še enkrat zahvaljujemo za sodelovanje pri izvedbi naših dejavnosti.

Katja Volgemut, Vrtec Navihanček

Simbioza giba

Tudi letos smo se v vrtcu Navihanček pridružili vseslovenskemu projektu *Simbioza giba*. S tem projektom želimo združiti našo najmlajšo in našo najstarejšo generacijo in moram priznati, da nam to vsako leto lepo uspeva.

Prvi dan smo naše dedke in babice povabili v telovadnico osnovne šole, kjer smo preživeli športno telovadno uro z razgibavanjem. Med nas smo povabili tudi fizioterapevtko Katjo Munda, ki nam je kar pošteno pretegnila mišice.

Drugi dan pa smo babice in dedke povabili v vrtec, od koder smo se odpravili na daljši pohod po naši okolici. Ustavili smo se na železniški postaji, kjer smo se še dodatno razgibali ob gibalni igri *Abraham ima 7 sinov*, se okrepčali in se odpravili nazaj proti vrtcu. Namen projekta je povezovanje več generacij, kjer otroci spoznavajo, kakšno bogastvo modrosti se skriva v starejših, in kjer starejši verjamejo v prihodnost, predvsem zaradi solidarnosti mladih, ki ponujajo roko sodelovanja.

S skupnim gibanjem smo predramili mlajše generacije in spomnili starejše, da obstaja tisto nekaj, kar jih združuje. Da lahko vedno in povsod govorijo isti jezik – jezik zdravja, pravega načina življenja, sreče, trenutkov in funkcionalnih teles, ki ne poznajo in priznavajo let. Jezik, ki za svoje izražanje in sporazumevanje ne potrebuje besed. Jezik, ki mu pravimo gibanje.

Moto letošnjega projekta je bil »Gibanje je življenje in življenje je gibanje«.

Kolektiv vrtca Navihanček

Otroške želje

Ob tednu otroka smo se z otroki v vrtcu pogovarjali o svetu, v katerem želimo živeti.

Kakšen bi torej bil svet, v katerem bi živeli?

Jan K.: »Lep.«

Mateo: »Da bi bil sonček.«

Jan H.: »Lepo je v vrtcu.«

Anže: »Svet, v katerem bi se imeli radi.«

Pina: »Kopala bi se.«

Nejc: »Rdeč.«

Robi: »Zelen.«

Lan: »Da bi se meli radi.«

Ema: »Sonček.«

Nik: »Lep.«

Ana: »Da bi meli konje.«

Jan: »Sonce.«

Lea: »Sonček.«

Mateo: »Da bi bilo veliko buč.«

Gal: »Da bi bili gasilci.«

Sonja Kosi, OŠ Središče ob Dravi

Sodobno vrtnarjenje v šoli

Živimo v sodobnem času, ko vse več otrok ogromno časa preživi v računalniških svetovih, neposrednega stika z naravo in tudi s pridelavo hrane pa imajo vse manj. Tudi otroci, ki živijo na podeželju

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

ali celo na kmetijah, pogosto ne vedo, kako hrano pridelujemo ekološko.

Na OŠ Središče ob Dravi smo se odločili, da bi učence že od vstopa v šolo učili, kako pomembna je narava, kako varovati okolje in zdravje, kako ekološko pridelovati hrano. Kot sodoben učni in vzgojni pripomoček nam bodo v pomoč šolski eko vrtovi. Tako smo z učenci 1., 2. in 3. razreda izvedli naravoslovni dan na temo sodobno vrtnarjenje. Za telovadnico pri šoli stoji visoka greda, kjer se bohoti različna zelenjava. Ogledali smo si jo, poimenovali zelenjavo in materiale, ki so v visoki gredi (celo ovčja dlaka), ter ugotovili, kakšne prednosti prinaša visoka greda. Sledil je ogled pripomočkov in materialov za izdelavo eko vrtičkov, ki smo jih prejeli od Inštituta za trajnostni razvoj v okviru Sheme šolskega sadja in zelenjave. Ker bi učenci 1. triade radi imeli vsak svoj eko vrtiček, je nekaj materiala dokupila tudi šola. Vsak razred si je pred svojo učilnico izdelal svoj eko vrtiček. Vanj smo dali različne naravne materiale (karton, časopisni papir, mokro listje,

organske odpadke, suho travo, zemljo, na vrhu pa še humus) – vsega skupaj kar deset plasti. Takšnih gredic ni potrebno prekopavati, pač pa je treba le dodajati humus na vrh grede. Če zraste kakšna trava, se izpuli. Zaradi izsuševanja zemlje je priporočena zastirka iz slame ali trave. Ko so bile grede dokončane, so učenci vanje posadili sadike in čebulice cvetic ter posejali semena. Niso pozabili tudi na zelišča, ki bodo skrbela za zdravje rastlin. Ena skupina učencev je izdelovala okroglo gredico za zelišča. Posadili so jih zato, da bodo z vonjem napolnjevala okolico šole ter odganjala razne škodljivce. Učenci so grede na koncu zalili ter se dogovorili, kako bodo skrbeli za svoje rastline. Pomembno je, da bodo dogajanje na vrtu opazovali skozi vse letne čase in razvojne faze rastlin. Učinek je že viden, saj učenci skoraj vsakodnevno želijo videti svoj vrtiček ter poskrbeti za rastline. Prvo jagodo smo že pojedli.

S takšnim načinom dela bomo učence na naši šoli vzgajali za sodobno vrtnarjenje, kako lokalno pridelati hrano ter kako ohraniti naravo in svoje zdravje. Ponosni smo, da uresničujemo naslednji pregovor: »Kdor zasadi vrt, zasadi ljubezen.«

Učiteljice razrednega pouka, OŠ Središče ob Dravi

Naravoslovni dan o zdravi prehrani

V petek, 18. 11. 2016, je za učence od 1. do 5. razreda potekal naravoslovni dan.

Po tradicionalnem slovenskem zajtrku (kruh, maslo, med, mleko in jabolko) so učenci najprej prisluhnili predstavitvi projekta *Otroci otrokom pripravimo zdravo slovensko kosilo*.

Nato je predsednik Čebelarskega društva Središče ob Dravi, g. Aleš Plohl, ob slikovnem gradivu vsem učencem šole pojasnil začetke projekta, pomen čebel in prizadevanje slovenskih čebelarjev za uvedbo t. i. Evropskega medenega zajtrka. Spodbudil je učence, da se vključijo v čebelarski krožek na šoli in tako nadaljujejo tradicijo čebelarstva v naših krajih. Ob koncu smo vsi skupaj zapeli Slakovo pesem Čebelar.

Sledilo je delo po razredih. Po krajšem uvodnem pogovoru o zdravi, lokalno pridelani hrani smo se odpravili na teren, kjer so učenci spoznali lokalne pridelovalce hrane.

Učenci 1. in 2. razreda so obiskali Rakuševo kmetijo v Obrežu. Gospodinja Marija nam je povedala nekaj zanimivosti o kravah, med drugim tudi to, kako dobijo imena. Gospodar Milan nam je

povedal, da so le nekaj minut prej dobili novega telička. Seveda smo morali nemudoma v hlev, da ga vidimo!

Učenci so ga božali, otirali s slamo, da ga ne bi zeblo, kravice pa so nas radovedno opazovale. In to še ni bilo vse! Imeli smo

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

tudi to čast, da smo telički izbrali ime. In ker se ime njene mame začne na M, so učenci tudi njej dali ime na isti glas: Milka. To je bilo res krasno doživetje. Pošalili smo se, da bomo prišli tudi na Milkin prvi rojstni dan.

Nato smo se seznanili s potekom molže in si ogledali prostor, v katerem se zbira mleko. Ob koncu ogleda so nas prijazno pogostili, med drugim smo lahko poskusili tudi sir, ki ga naredijo iz domačega mleka. Ves čas pa so učenci hodili v hlev gledat, kaj počne naša Milka, ki se je zelo trudila, da bi se postavila na noge. Polni novih vtisov smo se vrnili v šolo.

Učenci 3. in 4. razreda so se podali v središko oljarno, kjer so nas toplo sprejeli. Iz oljarne je prihajal prijetno toplel zrak, obogaten z dišavami bučnega olja. Ravno v tistem trenutku se je prazila mešanica zmletih bučnic, iz katerih so stisnili olje.

Uslužbenka oljarne nas je povabila v degustacijski prostor, kjer nam je najprej pokazala film o oljarni, nato pa še razložila postopek izdelave središkega olja. Vsi učenci so z zanimanjem

spremljali razlago. Okušali so vroče in hladno stiskano olje, razne izdelke iz bučnic, namaz in rulado iz zmletih bučnic. Vse je bilo zelo okusno. Z majhno pozornostjo smo se zahvalili za obisk in se z lepimi občutki vrnili v šolo. Ob odhodu smo si še vzeli recepte iz bučnic ter razglednice o oljarni. Učenci so jih veselo odnesli domov, da bodo babice in mamice pripravile kakšno novo jed iz bučnic.

V šoli smo zapisali miselni vzorec in izdelali plakat o oljarni. Videli smo, kaj vse smo se o njej naučili. Ponosni smo, da se v našem kraju prideluje tako kakovostno in zdravo bučno olje.

Učence 5. razreda je gostila Pekarna Prosnik. Otroci so spoznali poklic peka in pekovske dobrote, ki v tem malem, a pomembnem obratu nastajajo že več kot 60 let. Navdušeni smo bili nad predstavitvijo vrst kruha in pekovskega peciva, ki nastaja pod pridnimi in spretnimi rokami. Hkrati pa smo spoznali, kako prijeten, težek in pomemben je pekovski poklic. V šoli smo se naučili pesem Nika Grafenauerja *Peki* in gospod Prosnik je zagotovil, da se on ne bi namakal v reki, kot so se staroljubljanski peki.

Ob tej priložnosti se najlepše zahvaljujemo vsem, ki so nas prijazno sprejeli in nas seznanili s pridelavo hrane v naši okolici.

Naravoslovni dan smo prijetno zaokrožili s kosilom, ki so ga pripravili naši mladi kuharji: enolončnico iz repe in krompirja ter koruzno »zlevanko« z jabolčno čežano. Kuharji so se pri pripravi kosila, kakršnega so nekoč jedli naši predniki, zelo izkazali. Bilo je okusno in lepo postreženo.

Za nami je tako še en zanimiv in uspešno opravljen naravoslovni dan.

P. S. Naša prvošolka Nika pa nas pridno seznaja, kako raste Milka.

Lea Samec, OŠ Središče ob Dravi

Kviz ob obletnici osamosvojitve Slovenije

V petek, 25. 11. 2016, smo se učenci 8. in 9. razreda udeležili zgodovinskega kviza ob 25. obletnici osamosvojitve Republike Slovenije, ki je potekal v Mariboru. Kviz je bil letos organiziran prvič, organizirala pa sta ga Vojaški muzej Slovenske vojske in Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Ormož. V prihodnje nameravajo s tovrstnim tekmovanjem nadaljevati in ga razširiti na čim večje območje Slovenije.

Na tekmovanje smo se prijavili že v mesecu septembru, vendar s pripravami takrat še nismo začeli, ker smo čakali na navodila organizatorjev. Konec oktobra sta Vojaški muzej in OZVVS Ormož le pripravila dvournno predavanje o slovenski osamosvojitveni vojni za osmo- in devetošolce. V jesenskih počitnicah smo prejeli gradivo in začele so se malo bolj intenzivne priprave. V tem času so organizatorji kviza v šolski jedilnici postavili razstavo fotografskih dokumentov o osamosvojitveni vojni s poudarkom na ormoškem območju. Razstava je bila na ogled več kot en teden in je bila dober vir informacij ne le tekmovalcem, ampak tudi ostalim učencem, učiteljem in drugim obiskovalcem naše šole. Na tekmovanje v Maribor so nas pospremili sošolci 9. razreda, saj smo želeli kar najbolj izkori-

stiti brezplačen prevoz. Na zgodovinski ekskurziji smo bili navdušeni nad veličastno kadetnico. Medtem ko smo tekmovalci pisali teste, so si sošolci pod strokovnim vodstvom ogledali Muzej vojaške zgodovine. Fantje so navdušeno pripovedovali o zbirki raznovrstnega orožja. Med ustnim delom kviza, kjer se je pomerilo 5 ekip, pa so nas naši sošolci vneto spodbujali in nagrajevali z aplavzom.

Našo šolo so na tekmovanju zastopale 3 ekipe učencev: prvo ekipi smo sestavljale Franka Škorjanec, Jana Jelovica in Lea Samec, drugo ekipo so sestavljali Lan Patrick Pal, Neja Polak in Tajda Kreč, tretjo ekipo pa so sestavljali Uroš Pevec, Vid Borko in Alen Roškar. Tekmovanja sta se poleg naših treh ekip udeležili še 2 ekipe iz Osnovne šole Sveti Tomaž. Vse naše ekipe so se odlično odrezale in dosegle prvo (1. ekipa), drugo (2. ekipa) in četrto mesto (3. ekipa). Po tekmovanju nas je vse čakala še pogostitev. Slovenski vojski, Vojaškemu muzeju, ormoškimi veteranom vojne za Slovenijo in učiteljici Ivici Kanič, ki nas je na tekmovanje skrbno pripravljala, se zahvaljujemo za prijetno in koristno doživetje, ki je v nas še okrepilo domoljubje in spoštovanje do naše preteklosti in polpreteklosti zgodovine.

Mateja Lašič, multiplikator POŠ

Tradicionalni slovenski zajtrk in zdravo tradicionalno slovensko kosilo v šoli

V petek, 18. 11. 2016, smo na Osnovni šoli Središče ob Dravi zajtrkovali v okviru vseslovenskega projekta *Tradicionalni slovenski zajtrk*. Na naših krožnikih so se znašle jedi lokalnih pridelovalcev: kruh iz Pekarne Prosnik, jabolka s kmetije Hržič, maslo s kmetije Perc in med lokalnih pridelovalcev. Projekt *Tradicionalni slovenski zajtrk* izvajamo z namenom, da bi izboljšali zavedanje o namenu in razlogih za lokalno samooskrbo, domačo pridelavo in predelavo ter spodbudili aktivnosti zagotavljanja hrane, pridelane v lokalnem okolju.

Tokrat pa slovenskih dobrot nismo uživali le ob zajtrku, temveč smo se ob njih sladkali tudi za kosilo. V okviru projekta *Kuhna pa to*, katerega aktivnosti izvajamo v okviru programa Popestrimo šolo 2016–2021, znotraj Planeta okusne kuharije, je ekipa učenk 9. razreda (imenovana *Središke kmečke vile*) pokazala svoje kuharske spretnosti in v ta namen pripravila učencem šole zdravo tradicionalno slovensko kosilo pod sloganom projekta *Otroci otrokom pripravimo zdravo tradicionalno slovensko kosilo*. Kosilo je tako zajemalo glavno jed, sovpadajočo z regionalno ali lokalno tradicijo in povezano s kulturno-kulinarično zgodovino, kjer je pomembno vlogo igrala zelenjava, ter poobede, ki je lokalno značilen. Vse jedi so bile pripravljene v skladu s smernicami zdravega načina prehranjevanja in so temeljile na kulturno-kulinaričnem izročilu. V ta namen smo tako za učence šole pripravili glavno jed *cokom bōžol* in *koruzno zlevanko* z jabolčno čežano. Recepte in fotografije naših slovenskih kosil si lahko ogledate v nadaljevanju.

COKOM BŌŽOL ALI SREDIŠKA ENOLONČNICA

SESTAVINE:

- mast,
- malo slanine,
- 2 krompirja,
- 1 čebula,
- 2 stroka česna,
- 1 rumen korenček,
- 1 rdeč korenček,
- 1 repa,
- 2 pesti fižola,
- 1 pest peteršilja,
- sol, poper,
- moka,
- prah rdeče paprike,
- voda.

PRIPRAVA:

Vse sestavine (razen fižola) narežemo na kocke. Na masti popražimo slanino. Dodamo čebulo ter česen. Ko je čebula pražena in česen zadiši, dodamo korenček in repo. Prepražimo in zalijemo z vodo. Dušimo, a ne predolgo, saj zelenjava ne sme biti do konca zmehčana. Dodamo krompir in fižol ter zalijemo po potrebi in kuhamo do mehkega. Vzamemo malo moke in rdeče paprike, naredimo zamet in jed zgostimo. Za konec dodamo še sesekljan peteršilj.

KORUZNA ZLEVANKA

SESTAVINE:

- 1 dl mleka,
- 2 dl kislega mleka,
- (2-krat) 2 dl kisle smetane,
- 3 jajca,
- 5 žlic sladkorja,
- malo soli,
- 1 pecilni prašek/vinski kamen,
- od 5 do 7 žlic koruzne moke.

PRIPRAVA:

Zmešamo sestavine in jih vlijemo v vroč pekač, premazan z mastjo. Pečemo pri 180 °C približno 30 minut (do zlato rjave barve). Serviramo z jabolčno čežano.

JABOLČNA ČEŽANA

SESTAVINE:

- 2 kg drobnih kislih jabolk,
- cimet,
- med.

PRIPRAVA:

Jabolka operemo in olupimo ter jih narežemo na četrtine. Izrežemo jim pečke in narezana jabolka zvrnemo v (teflonsko) kozico. Prilijemo malo vode in od 15 do 20 minut dušimo na šibkem ognju. Ko se jabolka zmehčajo, kozico odstavimo in jabolka pretlačimo s paličnim mešalnikom. Dodamo med in cimet. Postrežemo z »zlevanko«.

Kuharska ekipa Središke kmečke vile pred izdajo sladice

Veseli nasmehi pridnih kuharic, ki so poskrbele za kosilo naših učencev.

Devetošolci z razredničarko Lidijo Lukman

Dobrodelna prireditev devetošolcev

Prireditev je potekala v Sokolani zadnjo soboto v novembru. Premlevali smo, kako bi svojo prireditev naslovili in odločili smo se za naslov »Ujemi svoje sanje« ... Sanje so namreč pomemben del tudi najstniških let; na primer sanje o tem, da bi Sokolano na naši dobrodelni prireditvi napolnili starši, sorodniki, prijatelji, znanci, učitelji ...

Za dekoracijo so devetošolke (po predlogu učiteljice likovne umetnosti Janje Rudolf) izdelale lovilce sanj. Ob vstopu v dvorano smo obiskovalcem namesto vstopnic podarili metuljčke, ki jih je skrbno izdelal Enej Majerič, dokončno pa so jih dodelali devetošolci.

Vsak izmed štirinajstih devetošolcev se je na odru predstavil s točko, ki je pokazala takšno ali drugačno znanje, to svoje znanje pa smo delili z občinstvom.

Leo Orešnik se je predstavil s filmom, ki ni bil njegov prvenec. Lan Patrick Pal in Andreja Slavinec sta *iskala svojo pot* v duetu klavirja in kitare (varianta klaviature in bas kitara). Lan Patrick se je izkazal še z odličnim znanjem igranja klavirja, »njegov« Chopin je nežno pobožal naše duše. Klara Cimerman, Jana Jelovica, Patricija Rotar, Lea Samec, Andreja Slavinec in Franka

Škorjanec, ki že vrsto let pojejo v zboru, so zapele *Zgodbo o prijateljstvu*, usmerjala pa jih je učiteljica glasbe Dragica Cvetko. Vseh sedem deklet (s Špelo Borko) je tudi zaplesalo ob priljubljenih ritmihih popa. Skeč v izvedbi Lana Patricka Pala, Grega Puklavca in Sebastiana Srše nas je ogrel za smeh. Dramatizacija oz. kratka komedija, kjer so se sproščeno šalili ostali devetošolci, pa nas je poskušala nasmejati v še večji meri, ker se menda z *enim nasmehom nekomu lahko*

dan spremeni ... Šalili so se v domačem narečju, najstniško, s svojimi lastnimi domisljicami, po svoje ... S kratkimi intervjuji so nastope napovedovali in povezovali dečki in deklice, na hudomušen način tudi Niko Novak in Klemen Jakl.

V goste so prišli člani ansambla Žargon, ki so se tokrat predstavili z vokalnim nastopom – zapeli so nekaj dalmatinskih pesmi. Ob koncu programa se je predstavil Ata band. Z veliko energije so odigrali in odpeli znane rock in pop skladbe ter se močno živeli v svoj nastop. Zaključna pesem je izzvenela kot skupni mini projekt devetošolcev in Ata Banda pod vodstvom Roberta Jakla. Skupaj smo zapeli pesem Nine Pušlar:

*... ujemi svoje sanje
deli svoje znanje,
najdi svojo pot ...
svet je tvoj ...*

Vsak izmed naših devetošolcev ima talente, ki jih je izkazal na prireditvi. Talente imajo tudi članice skupine »Mama band«, ki so poskrbele za številne malenkosti in sladke dobrate po prireditvi. Očetje so poskrbeli za snemanje prireditve, za varnost in druge tehnične naloge. Del svojih talentov nam je oddala Tilika Kolarič ob vadbi dramatizacije, pa tudi Marjan Novak, ki se je trudil z ozvočitvijo.

Pomoč pa smo od vsega začetka dobili tudi na šoli, pri razredničarki, pri učiteljih in pri ravnateljici OŠ Središče ob Dravi, mag. Jasni Munda.

Hvaležni smo vsem, ki ste nam pomagali.

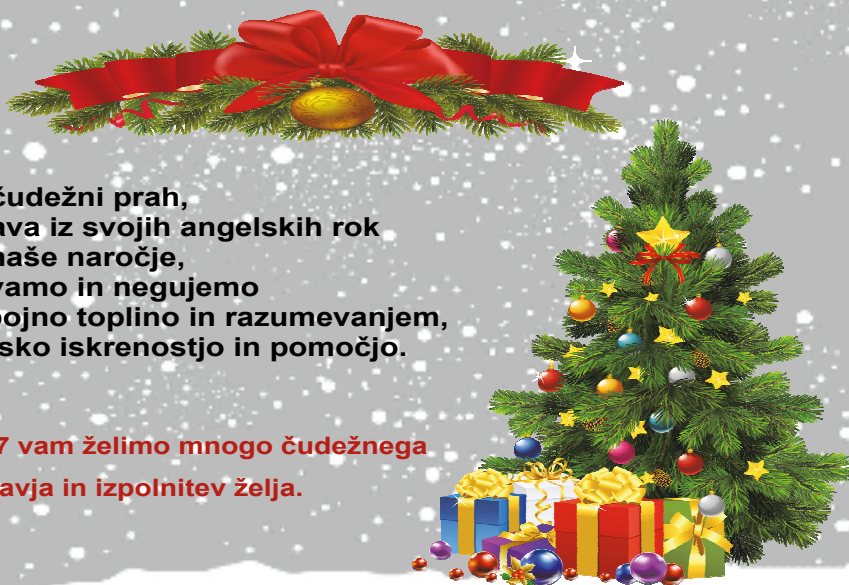
Zaslужek bomo namenili izvedbi naše šole v naravi v CŠOD Soča Tolmin.

Verjeli smo, da
... z enim nasmehom nekomu lahko se dan spremeni ...,
zato smo se trudili središki devetarji.

**Sreča je čudežni prah,
ki ga narava iz svojih angelskih rok
strese v naše naročje,
da ga čuvamo in negujemo
z medsebojno toplino in razumevanjem,
s prijateljsko iskrenostjo in pomočjo.**

**V letu 2017 vam želimo mnogo čudežnega
prahu, zdravja in izpolnitev želja.**

Kolektiv Osnovne šole Središče ob Dravi in Vrtca Navihanček

Mateja Lašič, multiplikator POŠ

Popestrimo šolo 2016–2021

Učenje za (POŠteno) življenje ali Vesolje radovednih astronautov

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport (MIZŠ) je 9. 9. 2016 objavilo Javni razpis za izbor operacij „**Popestrimo šolo 2016–2021** - Izobraževanje strokovnih delavcev za krepitev kompetenc šolajočih“. Program, namenjen profesionalnemu usposabljanju strokovnih delavcev v osnovni in srednji šoli, s pomočjo katerega se bo izboljšalo kompetence učencev in dijakov, delno financira Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada, delno pa MIZŠ. Osnovna šola Središče ob Dravi je v preteklosti že bila izbrana za izvajanje projekta Popestrimo šolo, zato smo se (kljub tokratnim številnim razpisnim spremembam in zaostrenim pogojem) odločili za prijavo na javni razpis.

Izvedba poskusa »prestrašeni poper« (Galaksija eksperimentov)

Ker se program razpisa izvaja v okviru Operativnega programa za izvajanje evropske kohezijske politike, je bilo za vzhodno kohezijsko regijo, katere del smo tudi mi, namenjenih 56 % vseh sredstev oz. odobritev izvajanja programa za 28 vzgojno-izobraževalnih zavodov. S ponosom in zadovoljstvom tako povemo, da je bila med vsemi 126 prijavljenimi šolami za izvajanje projekta izbrana tudi naša osnovna šola. Namen programa je prispevati k razvoju inovativnih učnih okolij, v okviru katerih se bodo ustvarjale možnosti za krepitev ključnih kompetenc, še posebej bralne pismenosti, jezikovnih in socialnih kompetenc, kompetenc učenja učenja, kritičnega mišljenja, razmišljanja na višjih taksonomskih

Zvezda pravljica spodbuja bralno pismenost učencev.

V okviru Planeta okusne kuharije smo pripravljali jabolčne krljce in se učili kuhanja jabolčnega kompota.

ravnih, raziskovanja, inovativnosti, ustvarjalnosti, trajnostne naravnosti, uporabe pametne tehnologije, podjetništva in podjetnosti.

Program Popestrimo šolo 2016–2021 smo na naši šoli poimenovali »Učenje za (POŠteno) življenje ali Vesolje radovednih astronautov«. Tako ime smo si nadeli zato, ker se zavedamo, da je znanje neskončno, tako kot je neskončno vesolje. Neskončno pa je tudi znanje, ki ga bomo ponudili našim učencem v okviru projekta. In ker so naši učenci izjemno radovedni in željni novih znanj, smo si jih drznili poimenovali »radovedni astronauti«. Našim »radovednim astronautom« tako ponujamo neskončne galaksije in planete aktivnosti, ki jih osvetljujejo zvezde z različnimi vsebinami. Podaktivnosti v okviru programa smo tako poimenovali: Zvezda pravljica, Zvezda ustvarjalka, Zvezda pomagalka, Zvezda solidarka, Zvezda socialka, Planet okusne kuharije, Planet ekologije, Planet moderne tehnologije, Poklicna galaksija, Planet sobotnega raziskovanja, Galaksija eksperimentov, Galaksija športarija, Galaksija počitničarija, Galaksija raziskovalcev, Planet vrtiličarije, Galaksija od projekta do podjetja, Planet »somizose« in Popotniška vesoljska ladja. V okviru navedenih podaktivnosti se bomo tako pri-

V okviru Zvezde socialke krepimo socialne veščine, se učimo vrednot, lepega vedenja itd.

hodnjih pet let trudili, da bomo dosegali čim boljše rezultate, predvsem pa sledili zastavljenim ciljem razpisa.

Izbira vsakega učenca »radovednega astronauta« je, ali bo s svojo vesoljsko ladjo obiskal vse planete, zvezde in galaksije ali le nekatere. Trudili in spodbujali jih bomo, da bo njihova ladja potovala in potovala. Podrobnejši program za šolsko leto 2016/17 si lahko ogledate na spletni strani šole, utrinke in spomine s posameznih delavnic pa lahko spremljate tudi na našem blogu ucenjezapostenozivljenje.blogspot.si. Kljub temu da se program aktivnosti na naši šoli izvaja šele mesec dni, pa se lahko pohvalimo s številnimi že izvedenimi aktivnostmi: pripravili smo zdravo tradicionalno slovensko kosilo za vse učence šole, organizirali smo dve matematični delavnici, tedensko krepimo jezikovne, bralne in socialne kompetence v okviru Zvezde socialke in Zvezde pravljica, raziskujemo v okviru Galaksije raziskovalcev, izvajamo poskuse v okviru Galaksije eksperimentov, ustvarjamo v okviru Zvezde ustvarjalka, kuhamo, pripravljamo ozimnico in se sladkamo v okviru Planeta okusne kuharije in še in še. Nekaj fotografij za pokušino pa vam predstavljamo v nadaljevanju.

Zvezda pomagalka je v okviru delavnice Spretni prsti urila grafomotorične spretnosti učencev.

Krajevna knjižnica Središče ob Dravi, Simona Sakelšek

Dogajalo se je

Zima je čas, ko se narava umiri in pripravlja na zimski počitek. Večina aktivnosti se preseli v tople domove, več je tudi časa za druženje s knjigami. Bralci, bralke, zato je po knjige v knjižnico. V krajevni knjižnici smo pripravili »vrtičkarsko« predavanje, kjer se nam je pridružila domačinka Lara Resman, mikrobiologinja in vrtnarka, ki je predstavila malce drugačen pogled na vrt, kjer zelenjava ni več najpomembnejša stvar. Vedoželjni vrtičkarji so z veseljem prisluhnili predavanju o vrtnarjenju z mikrobi ter spoznali dejstva o sestavi tal. Naučili so se narediti dober kompost in kompostni čaj. Na koncu pa smo vrt pripravili na zimsko spanje in prepustili skrb zanj materi naravi.

Pravljicne ure za najmlajše

Zelo smo veseli obiska najmlajših knjižnih nadebudnežev na pravljicnih urah, ki potekajo drugo sredo v mesecu ob 17. uri. Oktobrska pravljicna ura je govorila o samozavestnem volku, ki se je sprehajal po gozdu, in junaki različnih pravljic (Rdeča kapica, trije prašički ...) so mu priznali, da je najbolj strašen in najmočnejši. Ampak hudomušna zgodba ima nepričakovan konec, saj se je izkazalo, da volk ni najstrašnejša žival, ampak ... Pravljicno uro meseca novembra smo posvetili tradicionalnemu slovenskemu zajtrku. Otroci so spoznali Čudežno skledo medu, ki se ni nikoli izpraznila, ne glede na to, koliko medu je medved pojedel. Verjemite, pojedel ga je res veliko. Po pripovedovanju pravljice je sledila ustvarjalna delavnica, na kateri so si otroci izdelali podstavek za barvice v obliki medveda. Naj omenimo, da smo z mesecem oktobrom pričeli z nagradno knjižno uganko za otroke od 3. do 8. leta starosti. Otroke tako

Poučno predavanje o vrtnarjenju mikrobiologinje Lare Resman

Knjižničarji priporočamo:

za odrasle:

1. Kosi, Gregor: Celica št. 2,
2. Joyce, Rachel: Nenavadno romanje Harolda Frya,
3. Doerr, Anthony: Vsa ta nevidna svetloba;

za mladino, otroke:

1. Palacio, R. J.: Čudo,
2. Kodrič Filipič, Neli: Požar,
3. Podgoršek, Mojiceja: Tina in Tine.

vsak mesec čaka nova uganka. Prav tako vabimo predšolske otroke in otroke do 6. razreda, da se pridružijo bralnemu projektu – Pikini bralni znački.

Dragi bralci, drage bralke, obiskovalci ... v novem letu vam želimo vse dobro in veliko bralnega razvajanja ter sproščenih trenutkov ob dobrih knjigah.

Helena Srnc, KUD Prasila

»Večer prleške knjige in vina« že četrtič

Predsednica KUD Prasila Helena Srnc v pogovoru s slovenskim pisateljem, novinarjem in urednikom Vladom Žabotom

Druženje je potekalo v vinskem hramu Brenholc na Jeruzalemu. Osrednji gost je bil slovenski pisatelj, novinar in urednik Vlado Žabot. V pogovoru sta se dotaknila prleških korenin in identitete, mitologije, altruizma, (ne)pismenosti med mladimi ter ne nazadnje Žabotove pisateljske ustvarjalnosti in prevodov njegovih del. Prijetnega večera v znamenju literature, vina, glasbe in druženja se je udeležilo okoli 60 gostov, med njimi tudi ormoški podžupan Branko Šumenjak.

Za glasbo sta poskrbela akademski glasbenik Domen Obilčnik ter prleški kantavtor Tadej Vesenj, z vinsko pokušino pa sta nas razvajala družba P&F Jeruzalem Ormož in Vinko Brenholc, ki je navzočim predstavil hišna vina.

Na dogodku smo podelili še nagrade literarnega natečaja Štorklje. Nagrajeni prispevki so objavljeni na spletni strani www.kudprasila.si.

Helena Srnec, KUD Prasila

Anton Kosi, Martin Kojc in Dušan Moškon

Anton Kosi (1864–1945)

– 152. obletnica rojstva, 71. obletnica smrti

Martin Kojc (1901–1978)

– 115. obletnica rojstva, 38. obletnica smrti

Dušan Moškon (1924–2006)

– 92. obletnica rojstva, 10. obletnica smrti

Človek kot moralno in etično bitje je motor zdrave, perspektivne in konstruktivne družbe. In lahko smo ponosni na svoje prednike, kajti prosvetno delovanje na območju današnje občine je bilo pestro in bogato. Še premalo se zavedamo temeljev, ki so nam jih zapustili predniki, in premalokrat se spomnimo, jih počastimo, obeležimo njihov doprinos h kvalitetnejšemu življenju, ki so nam ga s svojim delovanjem zapustili, nam ga predali. Na nas je, da cenimo njihovo delo in obeležujemo pomembna obeležja. Že 21 let je minilo od razstave in odkritja spominske plošče Antonu Kosiju ter Martinu Kojcu, ki ga je pripravila ormoška občina s Slavističnim društvom Slovenije ter ptujsko knjižnico.

Anton Kosi, mladinski pisatelj, skladatelj in kulturni organizator, se je rodil leta 1864 v Godemarcih. Po maturi je služboval na učiteljski v Mariboru, med leti 1884 in 1925 pa na osnovni šoli v Središču ob Dravi. Bil je dejaven na pedagoškem, glasbenem in gospodarskem področju. Pisal je za mladino in starše, uglasbil pa je

tudi več vokalnih del za odrasle. Že na učiteljski je zbiral ljudsko blago, ki ga je objavjal v Vrtcu, Popotniku, Učiteljskem tovarišu, Slovenskem narodu in Slovenskem gospodarju. Poleg tega pa je izdajal tudi zbirke napevov za šolske pesmi. Umrl je leta 1945.

Njegov literarni opus obsega Sto narodnih legend, Narodne legende za slovensko mladino, Šaljivega Jako ali zbirko najboljših kratkočasnic za slovensko mladino, Zlate jagode, zbirko basni za slovensko mladino in preprosto ljudstvo, Zabavne knjižice za slovensko mladino, Domoljubne in vojaške pesmi za šolsko mladino, Iz dni skrbi in žalosti, dramo Lastni želji prosta pot ali Kovač hoče biti, Otroško modrost: smešno-modre zgodbe iz življenja naših malih, Nove zabavne knjižice za slovensko mladino, Iz otroških ust, Otroško modrost. Napisal pa je tudi priročnike Peronospora ali strupena rosa ter način, kako se tej bolezni obraniti, Vinogradniki! Čuvajte vinsko trto!, Starši, podpirajte šolo, Umni kletar, Častiljubje in njega pomen za vzgojo in pouk v ljudski šoli, Šola in narodnost, Pravila o lepem vedenju: za učence ljudskih in meščanskih šol ter glasbena dela Štiri cerkvene pesmi za šolske svete maše, Venček triglasnih narodnih pesmi za šolo in dom, Slava domovini!, Kosova gostija.

Martin Kojc, psiholog, parapsiholog, filozof, hipnotizer in publicist, se je rodil leta 1901 v Središču ob Dravi. Gimnazijo je obiskoval v Mariboru, vendar je ni dokončal. V naslednjih letih se je kot samouk posvetil preu-

čevanju filozofije, psihologije in parapsihologije. Do začetka 2. svetovne vojne je deloval v Berlinu v Nemčiji, kjer je vodil praktično življenjsko posvetovalnico in dosegal s svojo psihoterapijo pomembne uspehe, nato se je vrnil v domovino. Predaval je v Berlinu, Haagu, Amsterdamu, Luzernu, Rotterdamu ... Po prihodu Hitlerja na oblast se je vrnil iz Nemčije v Slovenijo ter v Ljubljani odprl podobno posvetovalnico za življenjski pouk. Takratni dnevni tisk je veliko pisal o njem, ljudje so ga začeli spoznavati prek člankov in intervjujev. Ob okupaciji se je vrnil v rojstni kraj in preživel vojno v kulturnem molku. Dobil je prestižno častno diplomo v Caracasu v Venezueli, podelili pa so mu tudi profesuro za esperanto. Umrl je leta 1978 v Središču ob Dravi.

Napisal je več knjig, ki so največji odmev doživele v tujini, predvsem na Nizozemskem, v Nemčiji in v Sloveniji, kjer ponatisi izhajajo še danes. V svojih delih je Martin Kojc opisal svojo metodo psihoterapije in svoj pogled na življenje: Učbenik življenja, Samozdravljenje nervoznih težav, Pot k sreči, Svet jutri, Razsvetljeni človek, Prebujajoči se človek.

Posebej pomembno Kojčevo delo je Učbenik življenja, v katerem razmišlja o zakonih mišljenja. Sprašuje se, kako lahko aktiviramo moč misli in dosežemo svoje cilje. Sprašuje se tudi o smislu življenja in o resnici stvarjenja. Govori o človeški misli, ki lahko zdravi ali ubija, o prasilih, ki nas vodi, o smehu, strahovih, sugestijah, željah, postu, spoznanju, prepričanju, ljubezni ... V knjigi predstavlja duhovne zakone, ki jih lahko uporabimo, da bi se naša usoda oblikovala po naših željah. Njegovo sporočilo je, da se moramo popolnoma prepustiti vsevedni in vsemogočni nadzavesti, ki nam naj vodi življenje. Ta pogled na življenje nam odpre nove, doslej neslutene možnosti. Omogoči nam, da se povežemo s središčem vseh sil. Doslej smo poskušali samo vplivati nanje in si jih na nek način pridobiti. Kar smo prej iskali zunaj nas, se je preneslo v nas same. S tem spoznanjem smo nenadoma postali lastniki vsega, kar potrebujemo za življenje. »Strah, ki nastaja iz popolne nevednosti, je človekov največji sovražnik in masovno osvaja svoje žrtve. Človeka, ki zaupa prihodnosti, ne more doleteti nič nezaželenega.«

Dušan Moškon, arhitekt, učitelj, se je rodil leta 1924 v Slovenj Gradcu. Mladostna leta je preživel v Središču ob Dravi. Na oddelku za arhitekturo v Ljubljani je diplomiral leta 1952, med letoma 1960 in 1964 pa se je izpopolnjeval v Švici. Od leta 1964 dalje, vse do upokojitve leta 1994, je predaval

na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani. Za svoja dela je na arhitekturnih natečajih prejel več prvih nagrad, za projekt osnovne šole v Škofji Loki pa je leta 1974 prejel nagrado Prešernovega sklada. Od leta 1969 dalje se je posvečal urbanistično-arhitekturnemu urejanju Ormoža, kjer je s prostorskimi ureditvami in prenovaми ter z novimi objekti med prvimi v Sloveniji začel uveljavljati arhitekturo v kontekstu urbanega prostora.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Leta 1981 je prejel Plečnikovo nagrado »za ambientalne ureditve in realizacije mestotvorne arhitekture v Ormožu«. V Ormožu je avtor številnih stavb in ureditev, ki dajejo mestu sodobno podobo. Med njimi so: Hotel Jeruzalem, avtobusna postaja, ureditev parka pred gradom, ureditev Kerenčičevega trga, pošta in stanovanjski blok na Poštni ulici, kompleks blokov v Skolibrovi ulici, prizidek k zdravstvenemu domu, veterinarska postaja, blagovnica, mostovž na vhodu trga, stanovanjski blok s prostori NKB Maribor na Ptujski cesti, obnova Doma kulture

in druge. Mesto Ormož se mu je oddolžilo z imenovanjem za častnega občana, prejel je tudi plaketo Ormoža. S svojimi nasveti in bogatim znanjem je vse do smrti sodeloval pri ureditvi tega mesta. Leta 1992 je svoje izkušnje strnil v knjigi »Kako graditi lepšo hišo na Slovenskem«.

Zaslužen pa je tudi pri središki arhitekturi, saj je zasnoval Kulturni dom Obrež, spomenik na trgu talcev, mrliško vežico, Sokolano ter Gasilski dom Središče.

Umrli je leta 2006, pokopan je na središkem pokopališču.

Jezušček v gozdu

Poletnega jutra, ko je sveta družina opravila jutranjo molitev, je rekel sv. Jožef Mariji: »Drva so nam pošla, zato pojdem v gozd ponja.«

Ko Jezušček to zasliši, zaprosi, naj vendar vzame božji rednik tudi njega v gozd, kjer bode gledal prelepe cvetlice in poslušal vesele ptičke.

Sv. Jožef mu usliši prošnjo in božji Otrok se ves vesel poslovi od matere. Nato pripravi sekiro in žago, potem pa gresta z Jožefom v gozd.

Prekrasne cvetice jima privzdigujejo glavice naproti, na njih pa se lesketa jutranja rosa kakor dijamanti in najdražji biseri. Vsaka stvar kaže praznično lice, sluteča prihod nebeškega Deteta.

Dasi majhen in slaboten, je mili Jezušček vendar marljivo pomagal krušnemu očetu. Prinašal in odnašal je razne stvari, vse natanko po želji Jožefovi.

Od marljivega dela in pridnega tekanja so mu gorela ličeca; solnce pa je plavalo vedno više in vročina je prodirala skozi gosto streho gozdnih dreves. Vroči pot je tekkel božjemu Detetu kar curkoma po licu.

Pod vitko jelko je rasel hladen mah. Nanj leže nebeški otrok ves upehan od dela in vročine ter takoj trdno zaspi. Ptički ljubeznivo ščebetajo in Jezuščku, ki sladko sanja, se zdi, da posluša angelske zборе.

Vročina še vedno narašča. Zdaj pripogne jelka tanke vejice, združivši jih v gosto streho, da bi solnčni žarki ne vzbudili božjega Deteta.

Tudi breza bi rada postregla Stvarniku. Zatorej rahlo zašumi z vejami, da je slišati, kakor bi pela mati pri zibelki spečemu detetu.

In mah je bil ves vesel, saj si ga je izbral Gospod in Stvarnik vseh stvari za počivališče. Le žal, da je minila ura veselja tako naglo. Jezušček se zbudi. Tudi sv. Jožef dovrši delo.

Ko se odpravljata domov, se Vzveličar še enkrat ozre na vse stvari, ki so mu tako lepo postregle in ga okrepčale. Nebeški blagoslov podeli jelki, brezi, travi in mahu, na katerem je počival tako sladko.

»Pri jaslicah bodeš stala v sveti noči, krasno razsvetljena,« tako je govorilo božje Dete, blagoslavlja je jelko, »ker si me branila pekočih žarkov. A tebe, hladno in mehko mahovje, bodo devali v božične jaslice, ko se bode slavil spomin mojega rojstva. Ti

pa, breza, ki si mi šumela tako lepe pesmi, boš krasila in hladila solnčna pota, po katerih bode hodil preveličasten izprevod.«

Zapisal Anton Kosi.

Lea Rajh

Refleksija odločitev

*Že dolgo je od mojega zadnjega soneta,
nobenega prelivanja čustev in iskanja rim,
zadnje čase ravnotežje lastne duše lovim,
kakor otrok, ki si mnogo od sveta obeta.*

*Še nagajiva iskrica je nenadoma zbledela,
iz oči, odsevajočih mnogo več kot le življenje,
neko strast do ljudi in neminljivo hrepenenje,
po tebi, ki sem ti predano in naivno verjela.*

*Očitna sprememba je zgolj subjektivna resnica,
precej neenostranska, ker se vztrajno približujem tebi,
verjetno le navidezno, saj še vedno stojim ob sebi,
in tvoje pogojevanje večje kot marsikatera krivica.*

Samo Žerjav, DLUK

Vrnitev v prihodnost s Superhiksi

Naš stari znanec, prleški kantavtor Tadej Vesenjaj, je že dolgo nazaj izdal svoj prvenec z naslovom Samo mrtve ribe plavajo s tokom, v katerem je opozarjal na nujnost upora, takega ali drugačnega.

Čeprav smo Dlukovci že rahlo postarani rockerji in rockerice v poznih 20-ih in zgodnjih 30-ih, pa tudi zlata leta našega društva so za nami (razen če ...), nas je obvestilo naših dobrih prijateljev iz Skopja zopet prisililo, da strnemo vrste in organiziramo koncert alternativno naravnane glasbe. Gostilna Akcija je, kot vemo, že nekaj časa izven pogona, zato smo se mrzlično lotili iskanja primerne prostora. Lani smo poskusili z Orlo, letos smo želeli najti svoj (koncertni) prostor pod soncem nekje drugje.

Svoje plavanje proti toku smo umestili v, ne bodimo skromni, kulturni Dom kulture Obrež. Fantje iz ska reggae skupine Superhiks, ki na domačih tleh redno nastopajo pred večtisočglavo množico, so na svoji balkanski turneji zopet naredili ovinek na začrtani poti. Konec oktobra so namreč nastopili v bolgarskem glavnem mestu Sofiji, svojo pot so nadaljevali v srbskem Nišu, novembra so koncertirali v Zagrebu, turnejo po renomiranih rock klubih pa so zaključili kakšen teden dni kasneje v na pol domačem Prilepu. Vmes so se v začetku novembra ustavili pri nas, v Obrežu oz. Središču – verjetno je to najmanjši kraj, v katerem so Makedonci kdajkoli igrali – in tokrat že četrtič!

Fantom smo se takoj opravičili, da ne prihajajo v rockersko okolje, kjer bi lahko takšen alternativni bend napolnil precej veliko obreško dvorano. »Ma, ne skrbite, važno je srce,« so nam odgovorili. Nekaj nas je prišlo zaradi glasbe, nekaj zaradi starih prijateljev in dobrega Skolibeera, nekaj zaradi lepih spominov na »Pokaži, kaj znaš«; pisana družba, ki nostalgичno pogleduje nazaj. Obreška dvorana si vsekakor zasluži več dogodkov – konec koncev je bila za to tudi zgrajena. Sicer v nekih drugačnih časih, a vendarle naj to ne bo izgovor! Mi v Dliku jo bomo »ponucali« še kdaj.

Na tem mestu izrekamo čestitke tistemu, ki je izbral novo zaveso na odru – res je filmska! Hvala vsem od blizu in daleč za obisk! Bilo je nepozabno! Našim južnim bratom pa lep pozdrav v Skopje, hvala za ajvar in mastiko!

V letu 2017 vam, dragi občani, želimo čim več plavanja proti toku! Srečno!

Dom kulture Obrež si zasluži več dogajanja.

Barbara Podgorelec, vodja izpostave JSKD Ormož

Odprtje razstave Malek 2016 in prva postavitve Rastoče knjige Ormoža

V petek, 11. 11. 2016, je v sklopu martinovanja v Ormožu že tradicionalno potekalo tudi odprtje razstave del, nastalih na likovno-literarni koloniji Malek 2016, ki je potekala drugi vikend oktobra na idilični lokaciji v zidnici Malek in je bila že četrta zapovrstjo. Na koloniji je sodelovalo 39 amaterskih likovnih in literarnih ustvarjalcev, nastalo pa je 41 likovnih in 11 literarnih del. Organizatorji iz OI JSKD Ormož smo še posebej ponosni na to, da na koloniji redno sodelujejo tudi dijaki ormoške gimnazije. Pri koloniji gre torej med drugim tudi za prekrasen preplet generacij, izmenjavo mnenj, izkušenj in znanj. Letošnja kolonija pa je bila posebna zaradi tega, ker je bila na nek način mednarodna, saj se je domačim umetnikom pridružil gospod Ivan Tuđa, sicer župan občine Oroslovje, vendar po izobrazbi akademski likovnik. Poudariti je potrebno, da se kolonija financira izključno s strani sponzorjev in pokroviteljev: Občina Ormož, P&F Jeruzalem Ormož, Fiposor, Wienerberger – Tondach in Opsen d. o. o.

Letošnje odprtje razstave, ki jo je postavil gospod Bohumil Ripak, predsednik domačega likovnega društva LIKUDO, pa je

bilo posebno tudi zato, ker je bilo hkrati tudi prva postavitve Rastoče knjige Ormoža, pri kateri se nam je z največjim veseljem pridružila tudi knjižnica Franca Ksavra Meška Ormož. Na odprtju smo si lahko ogledali krajši film, ki je nastal na koloniji na Maleku, prisluhnili smo ženski vokalni skupini Tisa pod vodstvom Domna Obilčnika, Izi Korpar in Klari Slavinec iz Glasbene šole Ormož, literarnim prispevkom, nastalim na Maleku, predstavljena pa je bila tudi monografija domače pisateljice Helene Srnc Prleška duša. Na slovesnosti so bili prisotni številni gostje. Zraven župana Občine Ormož Alojza Soka, podžupana Občine Ormož Mirka Novaka in podžupana Občine Ormož ter podpredsednika Državnega sveta Branka Šumenjaka tudi direktor JSKD RS mag. Igor Teršar, ki je bil slavnostni govornik. Prisotni so bili tudi evropski poslanec Lojze Peterle, mag. Marjeta Tratnik Volasko iz DS RS in sekretarka društva Rastoča

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Foto: Ema Žalar

knjiga, v imenu idejnega očeta in duše vseslovenskega projekta Rastoča knjiga, dr. Janeza Gabrijelčiča, pa je spregovorila njegova hči, gospa Lidija Gabrijelčič Kupljen. Marko Zidarič, vodja turizma v podjetju P&F Jeruzalem Ormož, je predstavil zidanico Malek, na slovesnosti pa je bila prisotna tudi gospa

Sara Stadler – slovenska vinska kraljica s svojim vinskim kraljestvom. Razstava bo v Beli dvorani Grajske pristave v Ormožu na ogled do 10. januarja 2017.

Barbara Podgorelec, vodja izpostave JSKD Ormož

21. tekmovanje godb Slovenije v zabavnem programu za pokal Vinka Štrucla 2016

V okviru prireditev, ki jih za spodbujanje razvoja domače glasbe organizira JSKD, smo v Ormožu pod streho spravili že 21. tekmovanje godb Slovenije v zabavnem programu za pokal Vinka Štrucla. Tekmovanje je potekalo v športni dvorani na Hardeku, na njem pa je sodelovalo kar 16 slovenskih godb (skoraj 700 posameznikov):

KUD Muzika Križevci;
Prosvetno društvo Središče ob Dravi, sekcija godba na pihala;
Društvo Vaška godba Vuzenica;
Društvo pihalni orkester Apače;
Društvo pihalni orkester Sv. Anton;
Godba Ruše;
Pihalna godba Markovci;
Prvačka pleh muzika;
Kulturno društvo Pihalni orkester Tržič;
Mestni pihalni orkester Radlje ob Dravi;

Pihalni orkester KD Ivan Kaučič Ljutomer;
Kulturno društvo Godba na pihala Slovenske Konjice;
Pihalni orkester Ormož;
Pihalna godba Moravče;
Pihalni orkester Divača;
Pihalni orkester Zarja Šoštanj.

V posamezni kategoriji so bili zmagovalci KD Pihalni orkester Tržič (do 34 prisotnih članov), ki ga vodi dirigent Nejc Bečan, Pihalni orkester KD Ivan Kaučič Ljutomer (od 35 do 40 prisotnih članov), ki ga vodi dirigent Simon Novak, in Pihalni orkester Zarja Šoštanj (nad 41 prisotnih članov), ki ga vodi dirigent Miran Šumečnik. Svečana podelitev nagrad je potekala v martinovem prireditvenem šotoru in je zmagovalcem posameznih kategorij postregla s prvovrstnim presenečenjem. Zmagovalne godbe v posamezni kategoriji so namreč zraven priznanj, po-

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

kalov in mladega vina podjetja P&F Jeruzalem Ormož prejele še prav posebno nagrado, ki jo je podelil organizator festivala Laško Pivo in cvetje. Znano je, da ta najstarejša turistično festivalska prireditev v Sloveniji daje slovenski glasbi posebno mesto in podpira razvoj mladih nadarjenih posameznikov in ljubiteljskih skupin. Na letošnjem festivalu v Laškem so tako s pomočjo obiskovalcev s simbolično vstopnino oblikovali sklad za podporo in razvoj domačih glasbenikov. Prisluhnili so potrebam godb po strunskih instrumentih in najboljšim trem podarili po eno vrhunsko bas kitaro Warwick Corvette. Nagrade jim je predal programski direktor festivala Laško Pivo in cvetje Urban Centa, tudi sam nekdanji bas kitarist naše kultne pop-rock skupine Agropop.

Foto: Matej Maček

Ljudska univerza Ormož

Kaša, mati naša

Fran Levstik je v poznem 19. stoletju v pesmi zapisal »Mlečna kaša, mati naša / in otročja sladka paša,« iz česar je razvidno, da je bila (proseni) kaša pomemben vir hrane naših babic in dedkov, tako kot vsakodnevna ali kot svečana jed ob raznih obredih (krst, svatba, likof). Opravila za pridobivanja kaše (žetev, setev in metev) so kot pomembni družabni dogodki povezali celotno vas.

Če so tehnološko neobdelana, so žita – pšenica, rž, pira, ječmen, oves, proso, koruza, riž in ajda – pomemben vir vlaknin, vitaminov in mineralov. Obrok iz žit je prehransko bogat in hranljiv, zato bi moral biti večkrat na našem jedilniku.

Da bi obudile zanimanje za žita in kaše, ki so danes dokaj spregledana jed, smo se v soboto, 3. 12. 2016, gospodinje dobile v vaškem domu na Grabah, kjer smo si pripravile zanimivo kosilo. Tema naše kuharske delavnice so bila žita in stročnice. Posvetile smo se predvsem žitom, za katere smo prepričane, da so v naših loncih premalo zastopana. Naše kosilo je bilo sestavljeno iz jedi, pripravljenih iz različnih vrst žit. Uporabile smo ajdovo, proseno in ječmenovo kašo, iz katerih smo si pripravile toplo predjed, glavno jed, solato in sladico.

Za predjed smo si skuhale odlično ajdovo juho s smetano in krompirjem, ki je bila za prste polizati dobra. Še dobro, da smo je skuhale malo več, da smo si lahko postregle še enkrat. Kosilo se je nadaljevalo s prosenim narastkom z mletim mesom. Jed, ki je vsebovala kuhano proseno kašo, podušeno mleto meso ter na koščke narezano svežo zelenjavo, smo zapekle v pečici. Zaradi odličnih sestavin ne potrebuje druge priloge, kot je zelena solata. Ker pa smo želele preizkusiti čim več jedi z žiti, smo si pripravile solato iz ješprenja, čebule in paprike.

Za posladek pa smo pripravile prav posebno sladico – potico s prosenim nadevom. Kljub dvomom, kakšnega okusa bo, smo bile prav prijetno presenečene. Potica je bila namreč izjemno okusna.

Kuharsko delavnico, ki jo je vodila Vesna Žerjav, je organizirala Ljudska univerza Ormož v programu Izzivi podeželja v okvi-

ru projekta Pridobivanje temeljnih in poklicnih kompetenc. Naložbo sofinancirata Evropski socialni sklad in Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport.

V okviru istega projekta bomo v prihajajočem letu organizirali tudi računalniške tečaje, zato vas že zdaj vabimo, da se oglasite na Ljudski univerzi Ormož, nas pokličete na 741 55 02 in si rezervirate svoje mesto. Naše dejavnosti pa lahko spremljate tudi na www.facebook.com/LUOrmoz/.

Recept: AJDOVA JUHA S SMETANO

Sestavine:

300 g krompirja, 4 žlice ajdove kaše, 4 žlice kisle smetane ali smetana za kuhanje, 30 g masla, 2 stroka česna, 1 čebula, 1 žlica moke, majaron, kis, sol, poper

Postopek:

Krompir olupimo, narežemo na kocke in skuhamo v slani vodi. Kašo skuhamo v slani vodi. Na maslu prepražimo nasekljano čebulo, dodamo kuhan krompir in kašo ter zalijemo z vodo. Dolijemo smetano in začинimo.

Nadaljevanje s prejšnje strani

PROSENI NARASTEK Z MESOM

Sestavine:

50 dag mletega mesa, 37 dag prosene kaše, malo olja, 1 čebula, 1 nariban korenček, 2 na kocke na narezana paradižnika, česen, peteršilj, sol, poper, jajci, nariban sir

Postopek:

Kašo skuhamo v 8 dl vode. V ponvi prepražimo nasekljano čebulo in mleto meso. V skledi zmešamo kuhano kašo, podušeno meso, nariban korenček, narezan paradižnik, česen, peteršilj, sol in poper. Jajci razžvrkljamo in prelijemo po kaši. Na vrh naribamo sir in spečemo v pečici.

Samo Žerjav

Zimski odmor kot priložnost za razmislek

Ko sva se s predsednikom Nogometnega kluba Središče Sašem Prapotnikom v začetku letošnjega septembra sestala na Gradišču in optimistično razpredala o uspešnem štartu članske ekipe v novi sezoni Superlige, mi še zdaleč ni prišlo na misel, da se bom moral decembra pisanja članka o rezultatskem dogajanju v klubu lotiti bolj pesimistično – vsaj, kar se nastopov članske in mladinske ekipe tiče.

Množica novih, nesporno talentiranih novincev v članski ekipi v preostanku jesenskega dela sezone ni pripomogla k preboju na vrh lestvice – še več, s skorajda samimi porazi so »zeleni« prikovani na dno. Nekaj upanja je prinesla menjava trenerja –

Aleša Lesjaka je zamenjal Marko Fajdiga, a željenih rezultatov zaenkrat še ni. Vodstvo kluba ima pred sabo težko nalogo, ampak prihajajoča zima je idealna priložnost, da strnejo glave in pripravijo ekipo na pomladni preboj po lestvici navzgor – ali pa vsaj obstanek v Superligi. Mogoče pa s(m)o se vendarle prehitro poslovili od nekaterih izkušenih igralcev ...

Mladinska ekipa se že nekaj časa sooča s kadrovskimi težavami, o čemer smo že pisali, tako da trener Jelovica čudežev ni zmožen. Upamo lahko, da za dogovor s sosednjim klubom, kjer je nekaj mladinskih igralcev izven pogona in bi naši ekipi prišli še kako prav, še ni prepozno.

Zaključimo v pozitivnem tonu – mlajše ekipe (U7 in U9, ki ju vodi Gregor Nemec, ter U11 pod okriljem Saša Habjaniča) nadaljujejo z uspešnim nastopanjem tudi to sezono. Še namig: z nakupom klubskega koledarja prilagate svoj majhen, a dragocen prispevek k hitrejši izgradnji razsvetljave na pomožnem igrišču.

Vodstvo našega nogometnega kluba vsem sponzorjem, podpornikom, igralcem, staršem in navijačem izreka zahvalo in želi srečno 2017, obenem pa si želi čim pogostejšega srečevanja in sodelovanja z vsemi omenjenimi v prihodnje – na svidenje torej spomladi na Gradišču!

Mirjana Panič

Navijači Krima

Na deževno martinovo soboto smo se središki rokometni navdušenci podali na pot proti Ljubljani vzpodbujati naše najboljše rokometarice ter tako sobotno popoldne preživeli v športno navijaškem vzdušju. Na tekmo RK Krim Mercator : Team Esbjerg je bila vabljen tudi središka godba, ki pa se zaradi obveznosti tokrat ni mogla pridružiti navijačem. S svojimi melodijami bodo navijanje podkrepili ob naslednji priložnosti.

Navijači smo na ogled tekme odšli na pobudo Damjana Ploha, člana navijaške skupine Krima, ki je za nas pokrila tudi strošek prevoza. Krimovci so nas ob prihodu pred dvorano

Fotografija srediških navijačev z rokometaricami Krima

Nadaljevanje s prejšnje strani

Nekoč moštveni nasprotnici, za vedno pa dobri prijateljici (Mirjana Panič in Sergeja Stefanišin)

prijetno sprejeli, nas vpeljali v svet navijanja in nas založili z vsemi potrebnimi navijaškimi rekviziti. Središčani se Damjanu, njegovi ekipi navijačev in Krimovkam za izkušnjo in doživetje najlepše zahvaljujemo. Podobnih srečanj si želimo tudi v prihodnje.

OBVESTILO za ogled tekem Krima

Ogled tekem Krima bo mogoč tudi v prihodnje, predvidoma v februarju ali marcu 2017. Vse, ki bi želeli izkusiti peklensko navijaško vzdušje, vabimo, da se nam pridružite. Obvestilo o naslednjem navijaškem potovanju v Ljubljano bo objavljeno na oglasni deski pred prostori občine, obveščali pa vas bomo tudi preko interneta.

Katja Munda, DTV PARTIZAN Središče ob Dravi

Vadba za zrela leta

Ko enkrat dosežete zrela leta, je aktiven življenjski slog še pomembnejši kot kdajkoli prej. Redna telesna aktivnost pomaga pri ohranjanju odličnega zdravja in dobrega počutja. Vsi dobro poznamo pregovor: »Nikoli ni prepozno«, saj usmerjena gibalna dejavnost ohranja mišično maso, kostno gostoto, vzdržuje in izboljšuje telesno kondicijo ter pospešuje presnovo. To pa pripomore k ohranjanju primerne telesne teže, k preventivi pred boleznimi in dobremu počutju nasploh.

DTV Partizan organizira strokovno vodeno vadbo za zrela leta z namenom ohranjanja vitalnosti tudi v zrelih letih. Vse, kar potrebujete za začetek vadbe, je dobra volja in odločenost, da storite nekaj zase. Oblecite se v lahka športna oblačila in obuvala

ali obujte copate, ki ne drsijo. S seboj imejte brisačo, vodo, za mehko podlago pa bomo poskrbeli mi.

Dobivamo se vsak torek v tednu ob 18.15. Lepo vabljeni tudi vi!

Samo Žerjav

»Cigel« za tople noge

Starejši ljudje so kljub vse večji odrinjenosti na rob (družbe in družine) pomemben vir modrosti, znanj in izkušenj. Ko sem se po zgodnjedecembrskih osvežujočih -11°C odpravljal k babici in dedku v center Obreža, ki je, kot vejo vsi v Jojšju, Jacina, sem upal, da me bosta pričakala s toplim čajem, saj sem jima svoj prihod vljudno najavil. A glej ga zlomka, na starem žgočem »šporhata« me je pričakal »cigel«. »Ve pa znoš, to mom za noge, idi mi po ovo blogo, ke si ga zamotam notri, na čej boš že počako«.

Da ta stari način gretja postelje ne uide v pozabo, vas, dragi mlajši del občinstva, vabim, da omenjeni način doma preizkusite tudi sami in s tem presenetite

partnerja, hišnega ljubljénčka, ali pa, še najbolje, sami sebe. Torej, potrebujete kos strešne opeke, po možnosti rezervne, ki tisti trenutek ne služi svoji osnovni funkciji na strehi. Kot alternativo lahko namesto »šporhata«, ki se je iz modernih hiš že poslovil, uporabite pečico. O mikrovalni nisem čisto prepričan, da bi šlo. Ko sem babico spraševal, kako dolgo si opeko greje, mi ni znala natančno

odgovoriti: dokler ni topla, po občutku. Tako, to naj bo tudi vaše vodilo – do željene temperature. Previdnost ni odveč! Nihče si namreč ne želi, da se nam, kljub dvema gasilskima društvoma na dosegu roke, karkoli po nepotrebnem vname. Opeko je najbolje zaviti v jeans ali kakšno debelejšo tkanino. Domači grelnik položimo na željeno lokacijo, najbolje pod noge, a možna so seveda tudi alternativna mesta, odvisno od vaše domišljije. Če opeke nimate pri roki, lahko kot grelno telo uporabite tudi kakšen večji dravski prodnik – »živec« so mu nekoč rekli. Za vse, ki niste uspeli slediti tej zapleteni razlagi, pa prilagam dve zelo nazorni fotografiji. Naj vas greje!

URNIK REKREACIJE 2016/17

DAN	URA	DEJAVNOST in skupina	IZVAJALEC
PONED.	16.30–17.15	GIBALNE URICE: Otroci (od 1 do 4 let)	DTV Partizan: Monika Plohl
	17.15–18.00	Otroci (od 5 do 8 let)	
	18.00–19.00	PILATES: vsi	DTV Partizan: Urška Ambrož
	19.00–21.00	REKREACIJA: gasilci	PGD Središče, Obrež: Škorjanec, Aleksič, Munda
TOREK	15.30–17.00	KEGLJANJE	DU Središče: Alenka Horvat
	17.00–18.15	NOGOMET: U11	NK Središče: Habjanič
	18.15–19.15	SPLOŠNA VADBA za zrela leta	DTV Partizan: Katja Munda
	19.15–21.15	NOGOMET: člani NK	NK Središče: Lesjak
SREDA	16.00–17.00	SPLOŠNA VADBA: badminton	DTV Partizan: Lizika Kikl, Milka Lukman
	17.00–18.30	NOGOMET: U9	NK Središče: Gregor Nemec
	18.30 –19.30	PILATES: vsi	DTV Partizan: Katja Munda
	19.30–21.00	NOGOMET: odrasli rekreativci	DTV Partizan: Aljaž Kosec
ČETRTEK	15.30–17.00	NOGOMET: U11	NK Središče: Habjanič
	17.00–19.00	NAMIZNI TENIS: vsi	DTV Partizan: Zdravko Nemec, France Naglič
	19.00–21.00	REKREACIJA: gasilci	PGD Središče, Obrež: Škorjanec, Aleksič, Munda
PETEK	17.00–21.30	NOGOMET: NK Središče	NK Središče: Jelovica, Lesjak, Nemec
SOBOTA	17.00–18.30	REKREACIJA: odbojka, košarka, mladina, odrasli	DTV Partizan: Tomi in Stanka Horvat
	18.30–20.00	NOGOMET: odrasli rekreativci	DTV Partizan: Tomi Horvat, Aljaž Kosec

**Rekreacija bo potekala vse do aprila 2017.
VABLJENI!**

AKCIJA DO 15.1.2017

PRAZNIČNI najTRIS PAKET

ZA NOVE IN OBSTOJEČE NAROČNIKE

najTRIS paket

AKCIJSKA CENA*

1599 €
/5 mesecevREDNA CENA
~~4049 €~~
/mesec

- Optika internet do **30/30 Mbps**
- Brežžično WiFi omrežje
- Dostop do HotSpot omrežja

- Več kot **230 TV in RA programov**
- 29 HD programov
- **Paket HBO** 5 mesecev brezplačno
- **tvZDAJ** 5 mesecev brezplačno

- **Brezplačni klici** v Teleing in T2 omrežja

+

ODKRIJTE
tvZDAJ
OGLED ZA
3 DNI NAZAJ

+

HBO
VRHUNSKI
PROGRAMSKI
PAKET

+

POVIŠAJTE
HITROST
DO 100/100 MBPS**TELEING****080 35 38***Več informacij o ponudbi na teleing.com**Izkoristite subvencionirano ceno priklopa na OPTIKO!**

Zahtevajte neobvezujočo ponudbo, izrežite kupon in ga pošljite na naš naslov:
Teleing d.o.o., PE Ljutomer, Glavni trg 9, 9240 Ljutomer.

Izmed vseh, ki se boste **do 15. 1. 2017** odločili za novo priključitev na optično omrežje Teleing v občini Središče ob Dravi, bomo izžrebali dobitnika, ki prejme:

1* brezplačno priključnino na optično omrežje Teleing

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

E-poštni naslov: _____

Kontaktna številka: _____

Podpis: _____

S podpisom dovoljujem, da družba Teleing, d.o.o., Razkrižje 23, 9246 Razkrižje, moje osebne podatke do preklica hrani in obdeluje za namene izvajanja neposrednega trženja. Pridobljene osebne podatke bo družba skrbno varovala in uporabljala v skladu z Zakonom o varstvu osebnih podatkov ZVOP-1 in samo za namen, za katerega so pridobljeni, in jih ne bo posredovala tretjim osebam.

Geodetske in nepremičninske storitve **ČRČEK**

Jure Črček s.p.

S strani Inženirske zbornice Slovenije imamo dovoljenje za izvajanje geodetskih storitev pod zaporedno številko 0313.

Jure Črček, dipl.inž.geod.

Geodetska izkaznica št.: 220984

Nepremičninski posrednik, št. lic.: 02159

Obrež 58a, 2277 Središče ob Dravi

Tel.: 031 - 791 - 446

mail.: info@geocrcek.si www.geocrcek.si

VSEM NAŠIM STRANKAM IN POSLOVNIM PARTNERJEM ŽELIMO VESELE PRAZNIKE, OBILO ZDRAVJA, OSEBNEGA ZADOVOLJSTVA IN POSLOVNEGA OPTIMIZMA TER VSE DOBRO V NOvem LETU.

GEODETSKE STORITVE:

- UREDITEV MEJE
- PARCELACIJA (DELITEV ALI ZDRUŽITEV PARCEL)
- EVIDENTIRANJE STAVBE (VRIS OBJEKTA)
- IZRAVNAVA MEJE
- SPREMEMBA BONITETE ZEMLJIŠČA
- ZAKOLIČBA OBJEKTA

PROJEKTIRANJE (PROJEKTI ZA GRADBENO DOVOLJENJE PGD, PZI,...)

PRAVNO SVETOVANJE (IZDELAVA POGODB (KUPOPRODAJNIH, DARILNIH,...))

NEPREMIČNINSKO POSREDOVANJE

GRADBENI NADZOR

ATBiro

ATBiro, projektiranje in inženiring, Boštjan ZOREC, s.p., Godeninci 2/a, SI-2277 SREDIŠČE OB DRAVI, tel: 031/379-485; www.atbiro-projektiranje.si; atbiro.projektiranje@gmail.com

IZDELAVA VSEH VRST PROJEKTNE DOKUMENTACIJE ZA NOVOGRADNJE, PRIZIDAVE, NADZIDAVE, RUŠITVE IN LEGALIZACIJE VSEH VRST OBJEKTOV.

Vsem poslovnim partnerjem, dosedanjim in bodočim strankam, želimo v prihajajočem letu 2017 obilo zdravja, sreče, medsebojnega razumevanja in poslovnih uspehov.

SREČNO in USPEŠNO 2017!

Vaš ATBiro

TelekomSlovenije

POOBlašČENI PRODAJALEC

servis

vzdrževanje

RAČUNALNIŠKA oprema
PROGRAMSKA oprema

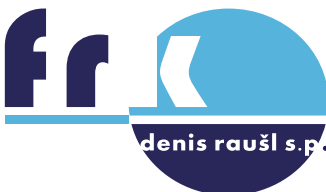
prodaja

svetovanje

televizije - računalniki - tiskalniki - prenosniki - potrošni in pisarniški material ...

Cenjenim strankam se zahvaljujem za zaupanje ter Vam želim lepe božične praznike in srečno novo leto 2017.

denis raušl s.p.

Računalniške storitve, svetovanje in spletna trgovina
Denis Raušl s.p.
Center HOLERMUOS, Opekarniška 2b
2270 Ormož

Lokacija v Središču ob Dravi
Slovenska cesta 55 PO DOGOVORU!

e-pošta: denis.rausl@frko.si
telefon: **031 584 958**

pon, tor, sre, čet in pet:

9.00 - 12.00

in:

13.00 - 17.00

ob sobotah:

8.00 - 12.00

Frizerski Studio *Moni*

Žensko, moško in otroško striženje
Barvanje las in pramenov
Fen-frizure in svečane pričeske
Trajne in vodne ondulacije
Ličenje s kozmetiko CARLO BAY

Monika Kocuvan, s.p.

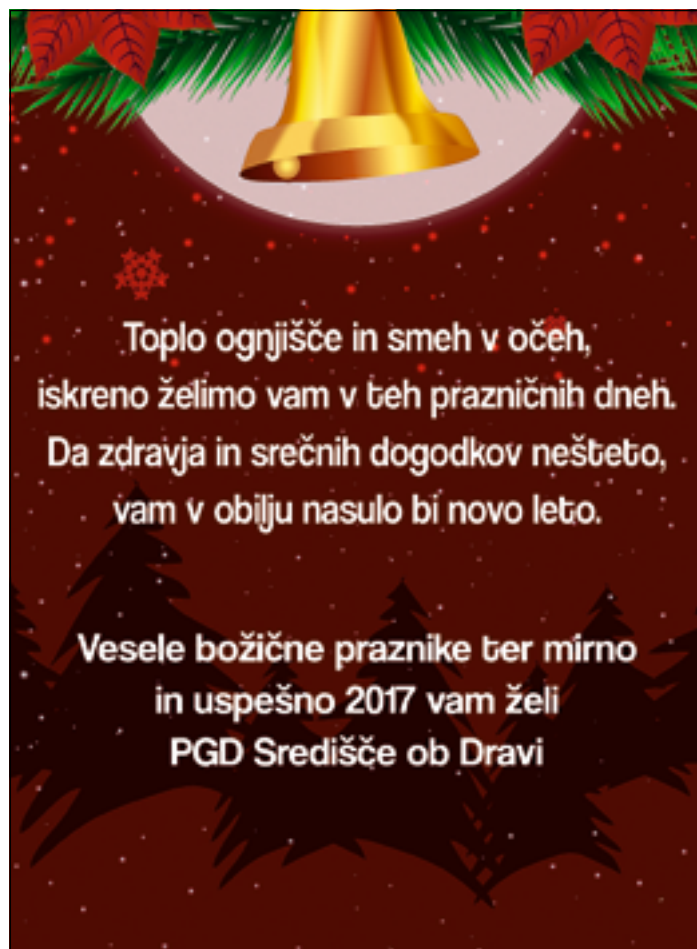
Šolska ul. 21, Središče ob Dravi
041/880 174, 02/719 01 24

E-mail: friz.studio.moni@gmail.com

kemøn
ITALIAN HAIR FASHION

*Veliko sreče, lepih sanj,
naj Vam prinese božični dan
in Novo leto 2017 naj zaživi,
radosti polno, brez solz in skrbi.*
Hvala za vaše zaupanje in se priporočamo.

www.frizerski-studio-moni.si

FRIZERSKI SALON SANDRA

Moško, žensko, otroško striženje,
barvanje, prameni, trajne,...

NAROČILA:

041/873-311

DELOVNI ČAS:

PON - PET: 8:00-19:00

SOBOTA: 7:00-12:00

NEDELJA in PRAZNIKI: ZAPRTO

*Prijetne praznike in vse lepo
v novem letu 2017!*

SANDRA

LA BIOSTHETIQUE
KULTURA POPOLNE LEPOTE

FRIZERSKI SALON

Aleksandra Žerjav s.p.
Partizanska ulica 2a
2277 Središče ob Dravi

SERVIS MUNDA
Damjan Munda s.p.

Zunaj se sliši glas
božičnih pesmi,
v domovih prižigajo se
praznične luči.
Naj v naša srca naselita se
mir in toplina,
naj čarobnost božiča in
novega leta
še dolgo živi.

Vsem našim poslovnim partnerjem,
strankam in občanom želimo vesel božič
in uspešno leto 2017!

Srečno 2017 Tapetništvo MLINARIČ d.o.o.

Bercetova 1, 2277 SREDIŠČE OB DRAVI

tel.: 02 719 12 66

e-mail: avtotapetnistvo.mlinaric@gmail.com

OBNAVLJAMO:

- NOTRANJO IN ZUNANJO OBLAZINJENO POHIŠTVO
- JOGI PREVLEKE IN POSTELJE
- SEDEŽE ZA MOTORNA VOZILA
- AVTODOME IN PLOVILA

IZDELUJEMO:

- PREVLEKE ZA VSE TIPE VOZIL
- KVALITETNE SOBNE COPATE
- ŠTEPANO BLAGO ZA OBLAČILA
IN VRTNE BLAZINE

ZA OBNOVO OBLAZINJENEGA POHIŠTVA IMAMO
VELIKO IZBIRO BLAGA.

GSM: 041 737 049, 070 371 473, Emil Mlinarič

**Vesel božič in
srečno novo leto 2017**

Geo - Teh Toni Jelovica s.p.
POSREDOVANJE NA PODROČJU GEODEZIJE IN GRAĐENARSTVA

Tel.: 041 443 140
E-mail: geo.teh.toni.jelovica@siol.net

INŽENIRING ZA PODROČJE GRADBENIH IN DRUGIH UPRAVNIH STORITEV

PROJEKTIRANJE
hiš
poslovnih stavb
gospodarskih poslopij
komunalnih objektov

GEODETSKE STORITVE
ureditve mej
parcelacije
evidentiranje stavb
geodetski načrti
zakoličbe
evidentiranje GJI

KJE
V r z o v a u l . 1 2 , 2 2 7 0 O r m o ž
(v bližini stajališča avtomobilov)

V decembru prižiga se tisoč luči,
v decembru se ulica svetlo blešči,
v decembru na novoletnem dreveščku
svetloba žari ...

V decembru Vam zaželi: naj ima novo leto
tople in modre oči.

V njih so nebo, sanje ter sreča za vse ljudi!

Srečno 2017

OBILO SREČE IN ZDRAVJA V 2017

KLUB TRAKTORISTOV STEYR SREDIŠČE OB DRAVI

SILVESTROVANJA NA PROSTEM V
OKOLICI

ORMOŽ, KERENČEV TRG: Prepih
(narodna zabavna glasba)

LIUTOMER,
GLAVNI TRG:
Štajerski fakini
(narodna zabavna
glasba)

ČAKOVEC, TRG REPUBLIKE: Nočna smjena,
October Light (rock)

MURSKA SOBOTA, ULICA ŠTEFANA KOVAČA:
D'Kwaschen Retaschy, Tropic (pop)

VARAŽDIN, KAPUCINSKI TRG: Vatra (rock)

PTUJ, MESTNI TRG: Cover Lover, What da Funk (funk,
soul, pop)

MARIBOR, TRG LEONA ŠTUKLIJA: Tanja Žagar,
Helena Blagne, Čudežna polja (pop)

LEP BOŽIČ TER VARNO VOŽNJO V NOVO LETU.

SREČNO 2017 VAM ŽELI,

SPLOŠNI SERVIS DRAGO ČAVNIČAR S.P.

*Vse lepo in sladko v novem letu!
pri Rupertu*

**VESEL BOŽIČ TER
SREČNO IN USPEŠNO 2017**

Prodaja sveže zelenjave

GSM: 031 399 103

Tel.: 02/719 10 55

e-mail: vrtninekranjcec@gmail.com

ROBERT JAKL s.p.
IZDELOVANJE KOVINSKIH IZDELKOV
Modrinjakova ulica 4
SI-2277 Središče ob Dravi
Tel.: +386(0) 271 91 282
Fax: +386(0) 271 91 582
e-mail: jakl@siol.net

**VSEM OBČANKAM IN OBČANOM ŽELIMO VESELE
BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO 2017**

**Kmetija
SEVER**
Perutninarstvo

MIRAN SEVER

Šalovci 42, 2277 Središče ob Dravi

Nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji

tel.: 02/719 13 94, mobi: 041 724 363

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO 2017

				AVTOR: JOŽE BORKO	ŽENSKO IME	SLOVENSKI PESNIK (JOŽE)	VOZNIK SPLAVA, FLOSAR	JAZ ... ON	OBIJAVA V ČASOPISIH, OGLAS	MIZARSKO ORODJE, DLETO	SRBSKO MOŠKO IME
				ŽELEZNIŠKO- AVTOBUSNA ...							
				GORSKI VOJAK							
				POJAV NA VODI				ORANŽADA			
				ORGAN VIDA				REDKOST			
											VULKAN NA SICILIJU
POSODA OB KATERI SE ZBIRAJO SVINJE IN POLITIKI		GLAVNI JUNAK HOMERJEVE ODISEJE	MODEREN PLES ZBIRALNIK ZA SMRKLJE			SL. NOVINAR (VINKO) JAREK, SOTESKA					
RAČUN V KNJIGOVODSTVU					POROK ELEKTRIČNA KITARA						
ZADNJA BRAZDA				IT. SLIKAR (AGNOLO) NIČ (KNJIŽ)					VEZNIK OPERNI SPEV		
RISANI FILM							DENAR V BANGLADEŠU PRIPRAVA ZA TRKANJE				
IVAN SIVEC			OPTIČNI INSTRUMENT DRŽAVA V AZIJI							OFICIRKA	ODDELEK ZA INVENTAR
TELIČEK					KRAJ PRI BREŽICAH						
DROG ZA PODALJŠANJE OJESA					TOMAŽ RANC	LAHEK ŠPORTNI ČOLN KRMILNA RASTLINA					
TEŽJE BESEDE: DIOPTER, MANON, NEAL	SLOVENSKI PUBLICIST IN POLITIK (MATJAŽ)	GRAD PRI VRHNIKI RADIJSKI LOKATOR						JAPONSKI VULKAN ANG. PEVEC JOHN			
MANJŠE NASELJE				STIKALNA NAPRAVA AM. IGRALKA (PATRICIJA)					SOGLASNIKA V TONI GORA V ŠVICI		
OPERA FR. SKLADAT. JULESA MASSENETA				REKVIZIT ZA METANJE POD NOGE NASAD OB HIŠI							
SLOVENSKI ARHITEKT MIHEVC			BIBLIJSKA PRVA ŽENSKA KARLI ARHAR				REKREACIJSKA DEJAVNOST LJUDSKI ODBOR				
SLOVENSKI KNJIŽEVNIK (IVAN, NA KLANCU)						MESTO V ŠPANJI (LETA 2011 POTRES)					
LEA REMICK			NASPORTJE SOPRANA			OSEBNI ZAIIMEK			ANTON TROST		

Rešitev križanke – geslo iz osenčenih polj prepišite na dopisnico in jo pošljite do 5. 3. 2017 na naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme darilni bon v vrednosti 40 evrov podjetja Jeruzalem SAT – Oljarne in mešalnice Središče d.o.o.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Helena Srnc – odgovorna urednica, Samo Žerjav – pomočnik urednice, Jana Čavničar, Samo Kočvar, Urška Panič, Stanko Zebec, Danica Žerjav. Jezikovni pregled: Tina Zadravec. Tisk: Emporio d.o.o. Naklada: 800 izvodov. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo.sredica@gmail.com. Fotografijo na naslovnici je posnela Urška Panič, ISSN 1855-7511.